

நூல்திட்டம்

புரட்டாத மலர்

2002

எவ்விசீடு

சந்திதீயான் ஆச்சிரி இலவ கணையன்றாட்டுப் போன்றவ

வு குறள் வழி

“அறிவு அற்றும் காக்கும் கருவி செறு
உள் அழிக்கல் ஆகா அரண்” [வார்க்கும்

பொருள் :

ஒருவனுக்குக் கெடுதிவராமல் காக்கும் ஆயு
தமே அறிவு; அது பகவரால் அழிக்க
முடியாத உட் கோட்டையுமாகும்.

வு நற்சிந்தனை

சரவணபவ ருக

பல்லவி

யோககுருநா தன் திருமலர்ப் பாதன்
தெரிசனம் நினைமனமே தினமே

அநுபல்லவி

தவநிலை யோர்கள் பணியும் பொற்பாதன்
சரவண பவகுக சண்முக நாதன்

சுணம்

அன்பர்க விடர்தம்மை அகற்றுஞ் சுசீலன்
அம்மை வள்ளிதெய் வாணைமகிழ் லோலன்
என்பிழை யாவும் பொறுத்தருள் சீலன்
இன்பமெந் நாளுந்தரு சுந்தரப் பாலன்

(யோக)

ஞானச்கூடர்

வெளியீடு:

சந்தித்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை.

நான்சிடார்

வெளியீடு - 2

கட்டி - 57

உதவீராமாசாலி இந்தியக்காலி	2002 புரட்டாதி
நாபதி சுதீடிபொன்ற இந்தியக்காலி	பொராந்தக்கம்
உதவீராமாசாலி படிக	பக்கம்
ஈழங்கிடையே காப்பிலை காமரிச்சா மாண்ஸ் ரூபி	2
ஈழத்தின் தொன்மை வாய்ந்தாலே கட்டாக்காய் தூபு	3
பட்டினத்தார் - தாயுமானவர்	8
கூரம்பாயினும் வீரியம் பேசேஸ்	9 . 10
சந்நிதி வெண்டா	11
ஒரு கணம் உன்னோடு	12 . 13
கந்தனைக் கடவுளர்கள்.....	14 . 16
அவர்க்கே உரியது யான்	17 . 19
மேன்மை கொள் சைவந்தி	20 . 21
ஆறுமுகமான பொருள்	22 . 24
வருணாச்சிரம தருமம்	25 . 27
மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்	28 . 31
ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதிக்கந்தன் திருத்தல புராணம்	32 . 33
சிவகின்னங்களுள் விழுதியின் சிறப்பு	34 . 36
சந்நிதியான்	37 . 41
பாராட்டு வாழ்த்து	42

யோதுகண நூல்கம்

- 2 OCT 2002

மாழ்ப்பாணை

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபாற்செலவுடன் 385/- ரூபா

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினி

130

அச்சப்பதிப்பு: அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரம்,

நொன்டையாறு.

13

“ஞானச்சுடர்” ஆவணிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஆவணிமாத மலருக்களை வெளியீட்டுரையை வட்டுக்கோட்டையாழப்பாணக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. து. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஆசிரியம், பேரவை என்பவற்றின் பொதுவான சிறப்பான அம்சங்கள் பற்றி எடுத்துக் கூறிய கணேசமூர்த்தி அந்தப்பணிகளில் எல்லாம் காத்திரமான பணியாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது மாதாந்த ஞானச்சுடர் வெளியீடு என்பதை கட்டிக் காட்டினார்கள்.

எமது மக்களும், சமயமும் இவர்களுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருப்பது அவசியம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

மதிப்புரை:-

இரா. செலவுவடிவேல் அவர்கள் நூலிற்கான மதிப்புரையை வழங்கினார்கள். எமது பிரதேசத்தில் சமயத்தொண்டு புரிந்து கொண்டிருப்பவர்களில் மிக முக்கியமானவர்களாக சந்தியான் ஆசிரமமும், பேரவையும் விளங்குகின்றது என்பதை எடுத்துக்கூறினார்.

இறை வழிபாடு என்பதற்காக எது புலன்கள் எல்லாவற்றையும் அடக்கி மிகவும் கடுமையாகச் செயற்பட வேண்டுமென்பதல்ல. எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் தர்ம நெறிப்படி ஒழுகுவதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயற்படுவதே முக்கியமானதென்பதையும் அடியார்களுக்கு தெளிவுபடுத்தினார்.

நாம் தூய்மையாகச் செயற்பட்டால் நடைபெறுகின்ற காரியங்களும் நல்வையாக நடக்குமென்பதை ஞானச்சுடர் தெளிவுபடுத்துவது மட்டுமல்லாமல் எமது வாழ்க்கை அனுபவங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன என்பதை உதாரணங்கள் மூலம் எடுத்துக்கூறினார்.

ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரையுள்ள கட்டுரைகள் ஓவ்வொன்றையும் செஞ்சாற் செலவுன் இரா. செலவுவடிவேல் அவர்கள் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி அவற்றில் மறைந்துள்ள சிறப்புக்களையும் வெளிப்படுத்தினார்.

வாழிய! நூனச்சுடர்!

କେବଳ ପାଦମୁଖ ରୁହି ଏବଂ ତଥା ପାଦମୁଖ ରୁହି କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ ରୁହି କିମ୍ବା ପାଦମୁଖ ରୁହି କିମ୍ବା

கந்தியான் ஆச்சிரமச்

கைவத் தமிழ்ப் பண்பான ஞானச்சுடர்
நாள்கிளியிட்ட இன்தனைக்கு இனிய நல்ல
பிறவி தாங்கொல சிறந்ததோர் அறிவுப் பொக்கிளமாய்
திங்கள் தோறும் ஒளி வீசி

தெவிட்டாத விருந்தனித்து

எங்கள் தீயங்களில்

என்றுமே நிலைத்திருந்து
மக்கட்டு நன்றெறி காட்டி
யன்னில் நல்ல வண்ணோம்
வாழிய! வாழிய! வாழியவே.

பொதுச் சட்ட நிலைமை
ஏற்றுப்படுவதை

நீர்வை மணி

சடர் தரும் தகவல்

இன்று உலகில் தனிமனிதீயாகவும் சமுதாயீதீயாகவும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற முன்னேற்றங்கள் யாவும் கல்வியால் கிடைத்த பயன்களே என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்

மேலும் எந்தவொரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினாலும் அதனைக் கல்வித்துறையினுடாகவே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. உதாரணமாக கணனி அறிவை இலங்கையில் வளர்க்க வேண்டுமென்பது கட்டாயத் தேவையாக இருக்கின்றது. இத்தகைய அறிவை தேசியரீதியில் எல்லோருக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் அதனைப் பாடசாலைகளில் அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலமே அதனைச் சாதிக்க முடியும் என்பதால் அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

இதே நேரத்தில் மக்கள் சமுதாயத்தில் நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள், விழுமியங்கள் எல்லாம் குறைந்து வருவதும் சுட்டிக் காட்டப் படுகிறது. அதுவும் மாணவர் மத்தியில் ஒழுங்கு, ஒழுக்கம், கீழ்ப்படிவு, நன்றி மறவாமை போன்ற நற் பண்புகள் குறைந்து வருவதுடன் பாடசாலை மாணவர்களே வன்முறைகள். பலாத்தகாரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதெல்லாம் மனித சமுதாயத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமானதல்ல எனவும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

இந்த நிலமைகளை மாற்றவேண்டுமானால் கிழமீத் தேசங்களில் நீண்ட காலமாக நிலவிவந்த குருகுலக் கல்வி ஆன்மீக்கல்வி போன்றவற்றின் பண்புகளை மீண்டும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தும் அவசியமும் சர்வதேச ரீதியாக கல்வியியலாளர்களிடையே ஏற்பட்டு வருவதையும் காணமுடிகின்றது.

இவ்வாறு கல்வியின் மூலம், பாடசாலைகளினுடாக இத்தகைய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறும் பொழுது அது உண்மையில் ஆசிரிய சமுதாயத்தினாலேயே ஏற்படுத்தப் பட வேண்டுமென்பதுதான் அதன் கருத்தாகும். இதனால்தான் ஆசிரிய சமுதாயம் என்பது இன்றும் உலகின் உயர்விற்கு அவசியம் என்பதை ஏற்று அதற்கான முக்கியத்துவத்தை வழங்கி ஒக்டோபர் ஆராம் திகதியை உலக ஆசிரியர் தினமாக உலக சமுதாயம் கொண்டாடி வருகிறது.

இலங்கை உட்பட பல கிழமீத்தேச நாடுகளில் இன்றும் பல ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழிலை உயர்வான தொழிலாக - உண்ணத்தான் தொழிலாக ஏன் ஒரு தெய்வ கைங்கரியமாகக்கூட நினைத்துச் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இவ்வாறான நல்ல ஆசிரியர்களையெல்லாம் நாம் இனம் கண்டு உலக ஆசிரியர் தினத்தில் அவசியமான வாழ்த்தி, வணங்குவதன் மூலம் ஒட்டு மொத்தமான ஆசிரியர் சமுதாயத்தையும் உயர்வடையச் செய்வோமாக.

புரட்டாதி மாத சிறப்புமிருதி யெறுவோர்

திரு செ. இராசதிலகம்

(டயஸ்பிளேஸ், கொழும்பு.)

Dr திருமதி பத்மராணி குகானந்தன்
(பல் வைத்திய நிபுணர், அச்சவேலி.)

திரு கந்தையா ஜெயபாலகண்ண
(மின்சாரசபை, சிறுப்பிட்டி.)

திரு ச. கணக்கந்தரம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு.)

திரு P. நித்தியானந்தம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு.)

திரு ந. முத்துக்குமாரசாமி
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு.)

உரிமையாளர்

(அருளானந்தா பிடவை விற்பனை நிலையம், கங்கானை.)

உரிமையாளர்

(சிந்து வர்த்தக நிலையம், கரும்பராய்)

திரு வை. ச. பரஞ்சோதி
(சோதி ஸ்ரோதஸ், கோண்டாஷில்.)

திரு A. நாகரீத்தினம்

(கலூன் அரைக்கும் ஆலை, இராசவீதி நீர்வேலி மேற்கு)

Chennai பூரடி
கிராமபுரம்

திரு அருளையா சுப்பிரமணியம்
(இராச வீதி, நீரவேலி மேற்கு.)

திரு கு. கதிரமலைநாதன்
(கிராம உத்தியோகத்தர், பத்தமேனி.)

திரு சி. சி. கந்தையா (பலாளி)
(ஆவரங்கால்.)

அழிபார்
(உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி.)

திரு பொ. குமாரசாமி
(சட்டத்தரணி, நவீனாடில்.)

திரு ச. ஹரிகிரங்கி
(ராஜராமன் தொலைத்தொடர்பு நிலையம், கரணவாய்.)

திரு சி. சுப்பிரமணியம் D. L. O
(சமரபாகு - உடுப்பிட்டி)

திரு தி. கருணாகரன் (கரன்)
(கரணவாய் தெற்கு - காவெட்டி.)

திரு வ. செல்வமோகன்
(மோகன்கலை, ஆவரங்கால் மத்தி.)

திரு வே. இராஜேந்திரா
(பொது சொதாரப் பரிசோதனர், அச்சவேலி.)

0 0 0
0.00.00.0

குருக்கில் சிவபூர்ணமான தொன்மை வாய்ந்த
மஹத்தின் தொன்மை வாய்ந்த
இந்துமதத்தில் வேல் வழிபாடு

சி. க. சிற்றம்பலம்

துயிமகத்தை ஒத்த நாகரி
கத்தின் அடிக்களத்தில் வளர்ந்த
ஸமநாகரிகத்தில் தமிழகத்து
இந்து மதம் பற்றி அறிய உத
வும் சங்க நூல்கள் போன்றோ
அன்றி, ஸமத்துப் பெளத்த மத
வரலாற்றைக் கூறும் பாலி நூல்கள்
போன்றோ பழைய இலக்கியச்
சான்றுகள் காணப்படாவிட்டாலும்கூட இந்து மதத்தில் தொன்மையை எடுத்தியம் புவனவாகத் தொல்லியற் சான்றுகள் விளங்குகின்றன. இவை ஸமத்திருநாட்டின் ஆதி மதம் இந்துமதம் என்பதை உறுதி செய்கின்றன. இவற்றுள் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்குமுற் பட்ட பிராமி வரிவடிவிலை மைந்த கல்வெட்டுக்களும், நாணயங்களும் விரிவான செய்திகளைத் தருகின்றன. இவை நாடெங்கிலும் பரந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றில் அக்கால வழிபாட்டு நெரிகளை எடுத்தியம்பும் பெயர்கள் உள். காரணம் அக்காலத்தில் ஒருவரது பெயரைக் கொண்டு அவரது சமய நம்பிக்கையை அறியலாம். சிவனேச் சுட்டும் பெயர் சிவ

எனவும் சிவனதுநந்தியைக் குறிக்கும் பெயர்களாக நந்தி, நதிக, வஸப ஆகியனவும் வைணவ வழி பாட்டோடு தொடர்புடைய பெயர்களாக வினா (விஷ்ணு) கண (கண்ணன்), ரம (ராமன்), உபல (உப்புல்வன்) நகுவி (பலதேவன்), கொபல (தோபால) நரய (நாராயணன்) ஆகியனவும் காணப்படுகின்றன. பிரமா 'பம்' என இவற்றுள் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். முருக வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய பெயர்களாக வெல (வேலன்) ஸமித (சாமித்த), வீஸக (விசாக), குட

(குக), கதலி (ஸ்கந்தன்/கந்தன்) குமர (குமாரன்), மஹபெண் (மகா சேன) ஆகியன விளங்கு கின்றன. சாக்த வழிபாட்டி ணைச் சுட்டி நிற்கும் நாமங்களாக ஸிரி, திரி (ஸ்ரீ, திரு), ஸலி (ஸ்கஷ்மி), பதும (பத்மா) மசக (மீனாட்சி), துக (தூர்க்கா), கடி(காளி), குர (கெளரி), மஹபிக (மகா அம்பிகா), கதி (கார்த்திகா / கிருத்திகா) ஆகியன விளங்க, 'கண' என்பது கணபதியைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாறே வேத நெறி வந்த பிராமணங்குருமாரது கோத்திரங்களும் இவற்றில் உள். நாணயங்களில் 'சிவ' என்ற நாமத்துடன், சிவவழிபாட்டின் எச்சமாக நந்தி நின்ற இருந்த நிலைகளிற் சித்தி ரிக்கப்பட்டுள்ளது. சக்தி இலட்சமியாக உருவக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளாள். அத்துடன் சங்கு, சக்கரம் ஆகியன விழுஞ்ஞு வழிபாட்டையும், வேல், மயில் போன்றன முருக வழிபாட்டையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மேற்கூறியசான்றுகள் காணப்படும் பிரசமிக் கல்வெட்டுக்கள் கி. மு. 3/2 ஆம் நாற்றாண்டு களைச் சேர்ந்தவை. பெளத்த மதத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டதான்த்தை அளித்தோர் பற்றிக் கூறுகின்றன. இவர்கள் குடிய மேலே எடுத்துக்காட்டிய பெயர்கள் இந்து சமய வழிபாட்டில் தினை ததிருந்த இவர்களில் பெரும்பாலோர் பெளத்த மதத்

தினைத் தமுவ தமிழ் மக்களின் முதாதையினர் இந்துக்களாகவே தொடர்ந்து வாழ்ந்தனர். என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த இவ்வழிபாட்டு நெறிகளில் இருந்த மரபுகள் காணப்பட்டன. ஒன்று தமிழகத்தை ஒத்த மிகப்பழைய வழிபாட்டு நெறிகள் இவற்றுள் சிவன், மாயோன், சேயேன் (முருகன்) ஆகியோரது வழிபாட்டு நெறிகள் அடங்கும், மற்றது இவற்றோடு வைதீக மதநெறிகளின் பரம்பலால் ஏற்பட்ட வட இந்திய ஆரிய சமய நெறிகளின் தாக்கமாகும். இவை இரண்டினது சங்கமிப்பே இன்றைய இந்து மதமாகும். இத்தகையபழைய வழிபாட்டு நெறிகளில் ஒன்றுதான் முருக வழிபாடாகும். இதன் தோற்றுத்தை 'வேல்' வழிபாட்டில் காணலாம். வேல் வணக்கத்துடனும், 'வேலன்' என்பபட்ட பூசாரிக ஞானும் தொடங்கிய இவ்வழிபாட்டுடன் வட இந்திய ஆரிய வழிபாட்டு நெறிகளும் கலந்தன. இதனால் தமிழ் நாட்டு முருகன் குமாரனாகவும், ஸ்கந்தனாகவும் சுப்பிரமணியனாகவும் உருமாறி னான். இவ்வாறே முருகனது தேவியாகிய தமிழ்நாட்டு 'வள்ளியோடு' வட இந்திய மரபுக்குரிய தெய்வயானையும் இணைக்கப்பட்டாள்.

எனினும் இன்றும் பண்டைய தமிழ் மரபையும் 'வேல்' வழி

பெருமனம் உள்ளவருக்கு உலகமே குடும்பம்.

பாட்டு நெறியையும் சுட்டி நிற் கும் ஆலயங்கள் வடக்கே செல் வச்சந்திதி, கிழக்கே முருகன் ஆலயங்கள் பல தெற்கே கதிர் காமம் ஆகியன விளங்குகின்றன. தொன்மை மரபின் வழிபாட்டு நெறிகளாக மூலஸ்தானத்தில் வேல் அல்லது யந்திரம், வாய் கட்டிப் பூசை, காவடி, வெறி யாட்டம் ஆகியன இவற்றுக்குரிய சிறப்புக்களாகும். மாணிக்க கங்கையிலமைந்த கதிர் காமம், கிழக்கே வெருகல் கங்கையின் அருகில் அமைந்த வெருக்கலம் பதி சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம் ஆகியவற்றைப் போல தொன்மை மாணாற்றங்கரையிலமைந்த செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயம் ஆற்றங்கரையான் எனப் போற்றப்படுகிறது.

இவ்வாலயத்தின் சிறப்பு ‘யாதெனில்’ வள்ளிக்கொடி இத்தலத்தில் முளைத்து உற்சவ காலத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இத்தகைய சிறப்பு ஈழத்தின் பிற முருகன் ஆலயங்களுக்கு இல்லை. கதிர்காமத்தின் தோற்றம் பற்றிய ஐதீகத்தில் வேட்டுவப் பெண்ணாகிய வள்ளியைத் திருமணம் செய்ய ஈழத்திற்கு வந்த முருகன் இங்கு தங்கினான் என்று கூறப்பட்டாலும் வள்ளிக்கொடி இதன் உற்சவத்

தோடு இணையவில்லை. வள்ளிக்கிழங்கிலிருந்து தோற்றம் பெற்றவளே வள்ளி என்ற ஐதீகம் உண்டு. இவ்வாறே தான் இராமனின் மனைவியாகிய சீதையும் உழவு சாலிலிருந்து தோற்றம் பெற்றவளாகக் கருதப்படுகிறாள். எவ்வாறாயினும் வள்ளி, உழவுசால் ஆகியன இத்தெய்வங்களின் செழிப்பு, வளம் ஆகியவற்றோடு இணைகின்றன. இதனால் செல்வச்சந்திதியிலும் இத்தகைய வள்ளி க்கிழங்கு முளைத்து அதன் உற்சவ காலத்தினை உணர்த்துவதானது இவ்வணக்க முறையின் தொன்மைக்குச் சிறந்த உரைகல்லாகிறது. குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாகிய முருகனுக்கு விருப்பமாகிய திணைமாதேனுடன் கலந்து படைக்கப்படுவது இத்தலத்திற்குரிய மற்றோர் சிறப்பாகும். கதிர்காம யாத்திரையைக் கூட இத்தலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் மரபுண்டு கதிர்காம உற்சவ காலத்தில் முருகன் இங்கிருந்து கதிர்காமத்திற்குச் சென்று உற்சவ முடிவின் போது திரும்புகிறான் என்பது நம்பிக்கை. இத்தகைய பழைமை வாய்ந்த வழிபாட்டு நெறியின் அச்சாணியாக ‘வேல்’ விளங்குவதால் இதன் பழைமை, பாரம்பரியம் பற்றி ஓநாக்கு வது அவசியமாகின்றது

தொடரும்...

பட்டினத்தார்-தாயுமானவர்

முருகவே பரமநாதன்

**குடவிரிப்பும் பட்டினத்
தோடு தொடர்புடையவர் பட்டினத்தார்.** இவரைப் பட்டினத்தார் எனவும் அழைப்பார். திருச்சிராப்பள்ளியில் அவதாரம்

இட்டிடன்பற்று இன்றி உலகைத் துறந்த செல்வப்
பட்டினத்தார் பத்திரகிரி பண்பு உணர்வது எந்நாளோ

தாயுமானவர் காலம் பதி னெட்டாம் நூற்றாண்டு என்பார் இதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட்டவர் பட்டினத்தார். இவர் அருளிய ஐந்து பிரபந்தங்கள் பதினேராந் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய பிரபந்தங்கள் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாற்றிரட்டு என்னும் பெயரோடு நூலாக்கம்செய்யப்பட்டுள்ளது. இருவரும் ஹோக் சித்தர்கள். ஒப்பீட்டாய்விற் பல பாடல்களின் சாயல்கள் ஒரு மைப்பாடு உடையன. வாழ்வின் துவக்கம் முடிவுவரையான பல பருவங்களை இருவரும் பாடியுள்ளனர். கண்ணிகள் என்ற பாடின் அமைப்பையும் இவர்கள் கையாண்டுள்ளனர். இவ்வமைப்

செய்தவர் தாயுமானவர் இல்லறம் கண்டு துறவறம் மேற்கொண்டவர்கள் பட்டினத்தார் பத்திரகிரியாரின் துறவு மேன்மையைத் தாயுமானவர் இப்படிவர்னிக்கின்றார்.

அடியார் வணக்கம் - 5

பைவிடப் பொதுவாகவும் பல ஆக்கங்களும் ஒன்றாய் அமைந்துள்ளன. பாவைக்கூத்து என்ற நாடகத்திற்பாவைகளை இயக்க ஒருவர் தேவை. அவர்பாவையிற் பொருத்திய கயிற்றை, அல்லது நூலை இயக்கும்போதுதான் அது செயற்படும். அதைப்பார்ப்போர் அப்போது தான் ரசிப்பர் இப்பாவைக் கூத்தின் சூத்திர தாரிதான் அதை இயக்குபவன் அதேபோல நம்மை இயக்குபவன் இறைவன் என்ற கருத்தை முன்வைக்கும் பட்டினத்தடிகள் இறைவன் நம்மை இயக்கும்யந்திரங்கள். நாம் வெறும்யந்திரங்களே என்பதைத் தன்னோடு சார்த்திப்பாடி நமக்குமோர் உடுதேசம் செய்கின்றார்.

நன்னாரிற் பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னார் தப்பினால் தன்னாலு மாடிச் சலித்திடுமோ விந்தத் தன்மையைப்போல் உன்னால் யானுந் திரிவதலால் மற்றுளைப் பிரிந்தால் என்னாலிங் காவதுண்டோ இறைவா கச்சி யேகம்பனே.

இறைவனே! திருக்காஞ்சியில் எழுந்தருளியுள்ள ஏகாம்பர நாதனே! நல்லநாரினால் இணைக்கப் பெற்ற சூத்திரப் பாவை (பதுமை) நல்லநார் (நால்) அறுந்துபோனால் தானா கவே இயங்குமோ; இயங்காது. அதேபோலத் தேவரீர் உடைய

அருளினாலேதான் நான் நடக்கின்றேன். நின்னனவிட்டு நீங்கினால் அடியேனாற் செயற்பட முடியுமோ எனப் பட்டினத்தார் இறைவனிடம் கேட்கிறார் இதே கருத்தைப் பின்னைகள் விளையாடும் பம்பரத்திலே வைத்துக் காட்டுகின்றார் தாயுமானவர்.

சாட்டையில் பம்பர ஜாலம்போல் எலாம் ஆட்டுவான் இறையென அறிந்து நெஞ்சமே தேட்டம்ண்று அற அருள் செயலில் நிற்றியேல் வீட்டறம் துறவறம் இரண்டும் மேன்மையே.

பம்பர ஜாலம்போல் - பம்பர மாயம்போல
தேட்டம் ண்று அற - கவலை ஏதும் இல்லாமல், சாட்டை - கயிறு

துறவியாக வாழ் பவன் மேலானவன் இல்லறத்தை மேற் கொள்பவன் தாழ்ந்தவன் என்று கூறுவது அறியாமையாகும் இல்லறத் தில் வாழ்ந்தாலென்ன, துறவறம் மேற்கொண்டாலென்ன எம் செயல் ஒன்றும் இல்லை எல்லாம் சிவன் செயலே என எங்கணி வாழும் போது

இரண்டும் மேலானவை என்கிறார், தாயுமானசுவாமிகள். இவ்வுடலைப் பெரி தாகப் போற்றி மகிழுகின்றோம். இவ்வடம்பு இறைச்சியும், நரம்பும் தோலும், எலும்பும், நினைமும் நிறைந்தது. உயிர் விட்டால் அதன் மணத்தை எவரும் விரும்பார் என்கிறார் பட்டினத்தார்.

ஊற்றைச் சர்ரத்தை ஆபாசக் கொட்டிலை ஊன்பொதிந்த பீற்றற் துரித்தியைச் சேர்ந்தும் தோற்பையைப் பேசரிய காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்செய்தே ஏற்றுத் திரிந்துவிட்டேன் இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

இந்த உடம்பு அழுக்கு நிறைந்தது கொட்டில் என்பது மனிதர் வசிக்கின்ற சிறிய வீடு.

அதுபோல மனித உயிர் தங்கி இருக்கின்ற வீடுதான் எமது உடம்பு அதைப் பொய் நிறைந்த

ஒதுக்கிடம் இறைச்சியால் ஆக்கி ஒன்பது துவாரமுள்ள துருத்தி சாப்பாட்டை நிரப்பும் தோற்பை, காற்று நிறைந்த அழியும் பாத்திரம் எனப் பட்டினத் தார் எடுத்துச் சொல்லி இதை

நிலையானது என நினைந்து இவ்வளவு காலமும் சமந்து அவைந்தேனே என்கிறார். இதே கருத்து வரத் தாயுமானவரும் பாடியுள்ளார்.

நாற்ற ஜடலத்தை, ஒன்பது வாசல் நடை மனையைச் சோற்றுப் பசையினை, மும்மலப் பாண்டத் தொடக்கு அறையை ஆற்றுப் பெருக்குஅன்ன கண்மப் பெருக்கை, அடர் கிருமிச் சேற்றைத் துணைனற நாய்க்கும்உன் டோகதி சேர்வதுவே:

பாண்டத் தொடக்கு அறையை - பாண்டமாகிய அமுக்கு வீட்டினை அடர் கிருமிச் சேற்றை - நெருங்கிய புழுக்களை உடைய சேற்றினை

இவ்வண்ணம் இழிவான உடம்பைத் தாங்கிய நாயேனுக்கும் விடுதலை கிடைக்குமோ என்பது தாயுமானவர் ஆதங்கம்.

எனவே இவ்வுடம்பைவைத் துக்கொண்டே நாம் நல்ல காரி யங்களைச் செய்ய வேண்டும். கண்ணினாலே இறைவன் திருக் கோலத்தைக் காணவேண்டும். கண்ணீர் சொரிய அவனது பெரு மையைப் பாடவேண்டும். ஒரு இலையெண்றாலும் போட்டு அவனை வணங்க வேண்டும். இப்படியான வாய்ப்பும் வசதி

மும் இருக்கும் போது அதைப் பயன்படுத்தாமல் மன்றுக்கு இவ்வுடம்பை இரையாக்கலாமா என்றவினாவை நாம் ஒவ்வொரு வரும் கேட்டு நம்மை நல் வழி யிற் செலுத்துவதே நமது சிறந்த கடமை ஆகும் என்பதைப் பட்டினத்துச் சவாமிகளும் தாயுமான சவாமிகளும் எடுத்துச் சொல்கின்றார்கள்.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப் பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையால் எண்ணுண்டு சாத்த எதிர்நிற்க ஈசன் இருக்கையிலே மன்றுண்டு போகுதையோ கெடுவிரிந்த மானுடரே. பட்டினத்தார். கருத்து - மனம், பண் - இசை, பச்சிலை - பத்திரம், எண் - மந்திரம்

அன்புள்ள குணம், அவையில்லா நதி.

நாவுக்கரசர் பாடிய திருவங்கமாலையை நாம் மனத்திலே
கொள்ளவேண்டும்.

வாய்உண்டு வாழ்த்த மவுனம்செய்
போது மவுன அருள்
தாய்உண்டு சேர்ன்னை என்னைப்
புரக்கச் சதாநந்தம் ஆம்
நீ உண்டு நின்னைச் சரண்புக
நான்உண்டு என்னெஞ்சம் ஜயா;
தீ உண்டு இருந்த மெழுகுஅல
வோ கதி சேர்வதற்கே. தாயுமானார்.

தீ உண்டு இருந்த மெழுகு
அலவோ; தீயினாற் காய்ச்சிய
மெழுகு அல்லவா? வாழ்த்த
வாய் இருக்கிறது; மெளனமாய்
இருப்பதற்கும் அதையளித்த
அருள்த்தாய் உண்டு வந்து
என்னை அடைவாய் என்று
சொல்ல என்றும் ஆனந்த மய
மான நீ இருக்கின்றாய்; நின்னைச் சரணடைய நான் இருக்கின்றேன். எனவே, நின்னை

நினைந்து உருக எனக்கு மனம்
உண்டு. ஆதவின், அழுது நின்னடியை அடைய வேண்டும்
என்ற குறிக்கோளை உடைய
தாயுமானார் அடுத்த பாடலிலே
உலகிலே இறைவனை எப்படி
எல்லாம் முன்னோர் அடைந்த
நிலைகளை எடுத்துக்கூறி அப்படியான தகுதிப்பாடல்லாம்
தன்னிடம் இல்லையே என்மனம் அனுங்குகின்றார்.

கல்லால் ஏறிந்தும் கை வில்லால்
அடித்தும் கனி மதுரச்
சொல்லால் துதித்தும், நல்பச்சிலை
தூவியும், தொண்டர் இனம்
எல்லாம் பிழைத்தனர் அன்புஅற்ற
நான் இனிஏது செய்வேன்
கொல்லா விரதியர் நேர்நின்ற
முக்கண் குரு மனியே.

கல்லெறிந்த சாக்கியனும்,
வில்லால் அடித்த அர்ச்சனனும்,
தேஞ்தமிழாம் தீந்தமிழாற கவி
செய்த மணிவாசகரும், பச்சிலை
யால் பூசை செய்த வேடனும்

இறைவனருள் பெற்றுக்கடைத்
தேறினர். இத்தகுதி ஏதும் என்னிடம் இல்லையே என்றுக்கு
கின்றார் தாயுமானார்.

அருளின் மிக உயர்ந்த வடிவமே மெளனம்.

எல்லா விதமாகவும் தானே
வந்து உதவுகின்ற இறைவனைப்
டூசை செய்தறியேன்; பூவோ,
புல்லோ, வில்வமோ, வேறு பத்
திரமோ போட்டுக் கும்பிட்டு
மறியேன். யோக நிலையில்
நின்று பாவனை செய்ததும்

இல்லை. நீதி நூல்களைப் படித்
ததும் இல்லை. நீதி நெறிவழி
நடந்ததும் இல்லை. எவ்வாறு
எனக்குப் பரமபதம் கிடைக்கப்
போகின்றது என இறைவ
னிடமே முறையிடுகின்றார்
எனின் நாம் எம்மாத்திரம்.

எல்லாம் உதவும்தனை ஒன்றில்
பாவனை யேனும் செய்து
புல் ஆயினும் ஒருபச்சிலை
ஆயினும் போட்டு இறைஞ்சி
நில்லேன் நல்யோக நெறியும் செ
யேன் அருள்நீதி ஒன்றும்
கல்லேன் எவ்வாறு பரமே
பரக்கு காண்ப துவே.

பிள்ளைக்கறி சமைத்தசிறுத்
தொண்டர், எல்லையற்ற அன்
பால் கண்ணிழந்து அப்பிய கண்
னைப்பன், எம்மைத் தொடாதே
யென்ற மனைவியின் சத்திய

வாக்கைக் காத்த திருநீலகண்டர்
என்போரையும் தன்னையும் ஒப்
பிட்டுப் பாடிய பட்டினத்தாரின்
பாடலையும் வாசகர்கள் சிந்திப்
பார்களாக.

வாளான் மகவரிந்துட்ட வல்வேனல்லன் மாது சொன்ன
குளால் இளமைதுறக்க வல்வேனல்லன் தொண்டு செய்து
நானாறிற கண்ணிடந்து அப்பவல்லேன் அல்லன்நான்
அளாவது எப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே.

பட்டினத்தார்.

* இறைவனின் திருப்பெயரை இடைவிடாது சொல்லுவது
மிகச்சிறந்த சாதனையாகும். இறைவனின் நாமத்தை சொல்
லுவதன் மூலம் எல்லா சமுத்திரங்களையும் தாண்ட முடியும்.
வாழ்க்கை என்னும் கடலைக் கடக்க உதவும் படகு
தான் இறைவனின் திருநாமம்

மிகச்சிறந்த மனிதன் அன்புள்ளவன்.

“கூரம்பாயினும் வீரியம் பேசேல்”

கி. சிவஞானராஜா

ஈர் + அம்பு + ஆயினும் வீரியம் + பேசேல் எனப் பிரித் துப் பொருள் விரித்து உரைக் கப்படும். கூர்மை பொருந்திய அம்புகளில் நம்பிக்கை வைத்த வேடுவன் ஒருவன், மானினத் தினைக் கண்டு குறிவைத்து இறுமாப்புடன் வில்லிலே அம் பினைத் தொடுத்த வேளை, மரக்கொம்பரிலிருந்த பாம்பு ஒன்று வேடன் மீது விழுந்து கொள்கிறது. பாம்பினைக்கண்டதும் தனது சமநிலையிழந்து தலை தெறிக்க ஓடுகின்றான். காலிலே மூன்றைத்து விடுகிறது. மூன்வலி தாங்கமுடியவில்லை.

இப்பொழுது அந்த மூன்வளை எடுப்பதற்காகக் கூரான அம்பி னால் தனது காலைத்துளைத் துக்கொள்ள இரத்தம் பீறிட்டுக் கொள்கிறது கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாய்க் கலக்கமடைந்த வேளையில், குறிவைக்கப்பட்ட மான்கள் அவனருகால் துள்ளி ஓடுகின்றன. ஆனால், அவனால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. காரணம், இயற்கையை வெல்ல முடியவில்லை. ஒன்றிலிருந்து தரிசிலாவும் இயற்கை தண்டித்தே

தீடு ஒடு ஏழாபக்கீட்டிலே நினைப்பதே தண்டைகளித்துரியதாரும். இறைவன் படைத்த எந்தவொரு உயிருக்கும் ஆபத்து விளைவிப் பது என்பது இயற்கையால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தொன்று. இறைவன் படைத்த நோக்கம் ஒன்று! உலகம் படைக்கும் விதம் வேறொன்று. இந்த உலகை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும்வொரு உயிரும் இறைவனாற் படைக்கப்படுகிறது ஆனால், நடப்பதோவேறு. வீரியங் கொண்டவர்கள் தாம் படைக்கப்பட்ட காரணத்தினை மறந்து, தமக்குள்ளேதான் இந்த உலகம் இருக்கிறது என்ற நப் பாசையால் ந விந்த வர்களை வலிந்து ஆட்கொள்ளத் துணிந்து கொள்ளுகிறார்கள். உதட்டன விற் பிரமாதமாக ஆட்கொண்டு, உள்ள ததால் நடவடிக்கை களைக் கச்சிதமாக நிறைவேற்றி அனைத்து முயற் சிகளையும் வெற்றி கொள்ளுமாறு சட்ட திட்டங்களைத் தமக்குச் சாதக மாக்கி மாயவலைக்குள் அகப்பட வைத்துவிடுகிறார்கள். அகப்பட்டவர்கள் இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடித்து நெக்குருகி வழி படுகிறார்கள். ஒன்று மட்டும்

புண்ணியம் செய்யாவிட்டாலும் பாவம் செய்யாதினு.

உண்மை இறைவறிபாடு ஒரு யோநும் நோற்று சர்த்திரம் இல்லை வழிபாடு என்பது நின்று நின்று வெல்லக் கூடியது. அதற்காகவே ஆயிரம் ஆயிரம் ஆலயங்கள் எழுப்பப் பெற்றுள்ளன. செல்வச்செந்தி ஒரு களிடம் கீடைக்கும் சூகும் எப்படி என்பதை அதை அனுபவித்தவர் கூடுக்குற்றான் தெரியும் அந்த எனிமை, கந்த மகிமை, விந்தை வழிபாடு, சந்தரப்புஜை, உந்து சக்தி எல்லாவற்றையும் கண்டு, கண்டு அனுபவித்தவர்கள் வீரியம் பேசிய சரித்திரம் இல்லை. பட்டங்களினாலோ, பதவிகளினாலோ அலங்கரிப்பவர்களில் பலர் அலுவலகங்களில் தேவார பாராயணம் ஒதும் போது கரம் கூப்பி வணங்கும் பக்குவத்தினை இழந்து விடுகிறார்கள். கையெடுத்துக் கும்பிடுவதனை ஒரு தரக்குறைவாகக் கணக்குப் போட்டு, அதிகாரத்தை முன்னிலைப்படுத்துகின்றார்கள். நிகழ்ச்சி நிரவில் தேவார பாராயணம் என அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் கம்பீரமாக எழுந்து நின்று கைகளைக் கீழ்நோக்க இறுக்கப்பிணைத்த படி சாமாளித்து விடுவார்கள். ஒரு வணக்கம் இருக்கிறது.

கத்தினை யாராக இருந்தாலும் அலட்சியம் செய்துவிடுதலாகாது காரணம் பதவி நிலையால் சிறப்பும் பெற்றவர்களை தான் சமயம் கட்டி ஸ்டிப்பர் டாவேன்டும். அவர்களே கரங்கூப்பி வணங்க மறுக்கும் போது. அடுத்த நிலையிலுள்ள வர்களுக்குக் கடமையைப் பற்றி, வழிபாடுபெற்றிப் போதனை செய்வது பொருத்தமானதன்று. எம் முடன் ஒன்றாக இருந்து பழகி யவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் எம் நிலைக்கு இறங்கிவந்து பழைய நட்பினைப் பகிர்ந்துகொள்ளப் பதவிநிலை இறங்க விடுவ தில்லை. அறுபது வயது வரை வீரியமாகப் பேசமுடியும், அறு பதுக்கு அப்பால் இறங்கியே ஆக வேண்டும். அப்போது தான் கூரம்பாயினும் வீரியம் பேசேல் என்பது தெளிவாகப் பலப்படும். யான் பலறை தேற்றுப்போயிருக்கின்றேன். வீரியம் பேசி யாத ஸ்திலைவுதான் அது. ஆயினும் பலறை வெள்ளிநூக்கின்றேன். மௌனமாக இருந்தநால், ஆகவே நீ உன்னை அடிமையாக்கிடுவாய். இறைவன் ஆசீர்வதிப்பான். நீ கூராரா?

உன்னுடைய உடமைகள், திறமைகள், அறிவு, ஆற்றல் எல்லாவற்றையும் கடவுளின் சேவைக்கு அர்ப்பணித்து விடு, உன் அகங்காரம் நிச்சயம் அழிந்து விடும்.

கால சந்திதி வெண்பா

[தொடர்...]

உப்பிட்டி மணிப்புவாவர்

போற்றி யிறைஞ்சியுன்றன் பொன்மலர்த்தாட் கின்கவிதை
சாற்றிமகிழ் பாக்யந் தனைத்தருவாய் — நோற்றிருப்போர்க்
கின்பருஞ்சு சந்திதிவா மூழ்மிறையே யிக்கடையேற்
கின்பருள நின்னன்றி யார்.

கண்ணே யென்திரண்டு கண்மணியே யென்றென்று
முண்ணேய மாகி யோளிர்க்கடரே — பண்ணேயுந்
சந்திதியில் வாழுந் தமிழ்ப்புவாவா விவ்வெனியேற்
கெந்திதியு மாகி யிரு.

பூத்தொடுத்து மாலை புணையேற்குச் செய்யதமிழ்ப்
பாத்தொடுத்து மாலைபுனை பாக்கியந்தா — காத்தொடுத்த
வீதியெழிற் சந்திதியில் மேவி யமர்ந்தருஞ்
மாதிவடி வேற்கரத்தை யா.

வெள்ளிதொறு முன்றன் விரைமலர்ந்தாட் பூசைகண்டு
வள்ளிகொண்க நாயேன் மகிழ்ந்தவது — துள்ளியெட்டப்
போனதென்ன சந்திதியிற் பூசையெலா மற்றநிலை
யானதென்ன சற்றிங் கறை.

வெண்டிரையி னாற்றருகில் மேவுபொழிற் சந்திதிவாழ்
வண்டிரையு நீப் மலர்மார்பா — தொண்டிரையு
முள்ளப் பெரியோருக் குற்றதொண்டு செய்தின்ப
வெள்ளத்தென் றார்வேன் விளம்பு.

போல்லாத் தினிமலத்தைப் போக்கி யெனதுமங்க
கல்லாந் தினிவரையிற் காலூன்றி — நில்லாயோ
செய்யதமிழ்ப் பாச்சுவையாற் சிந்தை யுவந்தருளே
செய்யமல் சந்திதியாய் செப்பு.

பஞ்சிருத்தி வைத் தவடிப் பாவை குறுத்தியையுன்
நெஞ்சிருத்தி வைத் திருக்கும் நெட்டப்பிலோய் — நஞ்சிருத்திக்
கொண்டவுள நாயேன் குறைவிலின்பஞ் சந்திதியாய்
கண்டவுள மார்வதென்றோ கான்.

[தொடரும்... ...

அன்பின் உருவம் அருளின் இருப்பிடம்.

ஒரு கணம் உன்னோடு

சி. யோகேஸ்வரி

நினமே, ஏனின்று வேதனையில் வெதுமபிப்போய்க் கிடக்கிறாய்?

ஓ! காலையில் நடந்த நிகழ்ச்சிதான் காரணமா? உன்னை அந்தக்காவலன் தடுத்து, விசாரித்து, நடந்து செல்லுமாறு கூறிவிட்டான் அவன் எல்லோ ரிடமும் நடப்பது போல் நடக்காது, உனக்கு தனிமரியாதை தந்திருக்கவேண்டுமென நீ எதிர்பார்த்தாய்.

ஆம் நீ அப்படி எதிர்பார்த்த தாலேயே உனக்கு வேதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உனக்கு ஏன் மரியாதை தரப்படவேண்டுமென நீ எதிர்பார்க்கிறாய்?

நீ படித்துப்பட்டம் பெற்ற வன். சிறந்த அறிவாளி என மதிக்கப்படுவன்.

நீ பெரும் பதவி வகிப்பவன்.

நீ பெரும் பணக்காரன். உனக்கு ஊரில் பெருமதிப்பு ஆகவே உனக்கு மரியாதை தரப்

பட வேண்டுமென்று நீ எதிர்பார்க்கிறாய்?

மதிப்பு, மரியாதை, புகழ் எல்லாமே ஒரு வட்டத்திற்குள் அடங்கிவிடுவதை நீ உணரவில் வையா?

கல்வியால் மேற்பட்டவனாகக் கணிக்கப்படும் ஒரு வன், அந்த மேற்பாட்டைப் புரிந்த வர்களின் வட்டத்திலேயே மதிக்கப்படுகிறான். ஓரலுவலகத்தில் பெரும் பதவி வகிப்பவன் அது சார்ந்தவர்களாலேயே மதிக்கப்படுகிறான். ஏன் ‘தோன்றிற் புகழூடு தோன்றுக’ என்று கூறிய புகழ்பட்டத்தவனையே அறியா கவர்கள் பல்லாயிரம் பேரிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, நீ உன்னைச் சகலரும் மதிக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது எவ்வளவு மட்மை!

உன்னிடமுள்ள திறமையை பெருமையை, உன் அருமையை நீயேன் கவனத்திலெடுக்கிறாய்? அதை மற்றவர்கள் பார்த்து உன்னை மதிக்கலாம். மதிக்காமல் விடலாம். இந்த மதிப்பெல்லாம் எத்தனை காலத்திற்கு?

உன் திறமை, அதனை நீ
பயன்படுத்தி இந்தச்சமூகத்திற்கு
உதவ பணம் உன் கேவைக்கும்
உன் குடும்பத் தேவைக்கும்
மேலாக இருந்தால் மற்றவர்
களுக்கு உதவ, உன்பதவி நீ பணி
புரிய,

இதையே புரிந்துகொள்ள
முடியாத உனக்கு, என்ன மதிப்
பும் மரியாதையும் வேண்டிக்
கிடக்கிறது?

உண்ணிடம் மரியாதை தரப்
பட முடியாத எத்தனை விட-
யங்கள் மண்டிக்கிடக்கின்றன.
அவற்றைவொன்றாகப்பார்க்
கத் தொடங்கினாயானால் இந்த
மதிப்புமரியாதைக்கெல்லாம் நீ
அருகதையற்றவனென்று புரிந்து
கொள்வாய்.

அதுமட்டுமல்ல, பதவியிலிருக்
கும் பேராறும் பணமிருக்கும்
போதும் பணிவுகாட்டுபவர்கள்,
பல்லைக்காட்டுபவர்கள், பந்தம்

பிடிப்பவர்கள், உறவும் நட்பும்
பாராட்டுபவர்கள், பதவியிலிருந்து இறங்கியதும், பணமிழந்து
திற்கும்போது அதேபேசன்றி
ருக்கமாட்டார்கள். இந்தப்
பொய்யாள மரியாதைக்காகவா
ஏங்கித்தவிக்கிறாய்? இவை நிலையற்றவை. அவற்றை இழக்கும்
போது நீ தாக்குப்பிடிக்க வேண்டுமே, அதற்கு உள்ளனத்தயாராக்கு.

மனமே, இவற்றின் பொய்யமையை, நிலையாமையை நீ நன்றாகப் புரிந்துகொள். நீயிருக்கும் பதவியில் சுமார் மூப்பது வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவரைப் பற்றிக் கேட்டுப்பார். உன்னைச் சுற்றியிருப்பவர்களில் பெரும் பாலோருக்கு அவரின் பெயர் கூடத் தெரிந்திருக்காது.

அதன் பின்னால்து இந்தத்
தேவையற்ற வரட்டுக்கெளரவங்களுக்கு ஆசைப்படுவதைத்
தவிர்ப்பாயா!

போற்றி போற்றி

பொலவர்வினை பொறாவை

வஞ்சகம் குது அனைத்தும்

மென்ற நின்னருள் என்றுயர்

நீக்க நில்லாதோடுமே!

சொல்லாலுணைப் பாடிப்பணிந்து

பரவ அல்லவனைத்தும் போக்கும்

செல்வச்சந்நிதி வேற்பெருமானே

உன் பாதம் போற்றி போற்றி!!

இராம ஜெயபாலன்

கடவுள்கள் கந்தனை கந்தவெற்பிற் கருமாகக் கைதொழுவார்கள்

சிவ. சண்முகவாடவேல்

கௌலமயகள் மைந்தர் மகா மேரு மலையில் நின்றார். மகத்து வம் வாய்ந்த குழந்தையாகத் தேவர்கள் கண்டார்கள். குழந்தைவடிவேலனுடையகுறும் புத்தனம் தேவர்களைக் குழப்பி விட்டது. திருவிளையாடலைக் கண்டு திகைத்தார்கள்.

குமரன், குலமலைகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பார். அவற்றைத் தலை கீழாகப் பூமியில் நிறுவுவார். சக்கரவாளகிரியைப் பாதலத்திற் புக அழுத்துவார். கங்கை நதி யைப் பாய்யாமல் தடுத்துவிடுவார். திக்கு யானைகளை ஒன்றோடு ஒன்று போர் புரிவிப்பார். ஆகாசகங்கை நீரால் வடவாழுகாக்கினியை அவித்து விடுவார். மேகங்களில் இருந்த மின்னற் கூட்டங்களையும் இடியையும் பிடிப்பார். வண்டுகள் மொய்க்காத அழுகிய குளிர்ந்த மாலையை அணிந்து கொள்வார். இந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் தேவர்கள் யாவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தின.

பின்னர், முருகப்பெருமானுடையபரமேகவர் வடிவத்தைப்

பார்த்தார்கள். எல்லோரும் பரவசமுற்றார்கள். இந்திரன் தேவர்களோடும் இரங்கினான். கைதொழுது கழறுகின்றான்.

“என்றும் இளையாய்; அழுகியாய்; ஏறு ஊர்ந்தான் ஏறே; வெற்றிவேற் பெம்மானே! வேதங்களாகிய மெய்ந் நூல் பூஷ்ட திருவடிகளுக்குப் பூசனை புரியப் புளகாங்கிதம் கொண்டு நிற்கின்றோம் கந்தவேட்பெருமான் கருணை செய்ய வேண்டும்.

இமயாசல உற்பவர் இந்திரன் விண்ணப்பத்திற்கு இசைந்தார். பொன்மலையில் நின்றும் எழுந்தருளினார். வெள்ளி மலையான திருக்கைலாயமலையின் அருகாக வந்தார். ஆங்கு ஒரு பெரு மலையினிடமாக அமர்ந்தருளினார்.

அம்மலை பிரம்புகள் அடர்ந்தது. துளைக்கற்கள் செறிந்தது. குகைகள் நிறைந்தது. அமர்கள் அனைவரும் ஆறுமுகப்பெருமானை ஆராதனை செய்து ஆதரித்தார்கள்.

தேவர்களுக்குள் இந்திரன் விசுவகன் மாவை மனத்தில் நினைந்தான். அவன் இந்திரன் முன்பு வந்து வணங்கி நின்றான்.

“எங்கள் அமராவதி போல அழகு விளங்க ஆலயம் ஒன்று அமைப்பாய்” என்று இந்திரன் தேவத்தச்சனிடம் செப்பினான்.

அக்கணமே அம்மலையில் விசுவகன்மா திருக்கோவில் ஒன்றை உருவாக்கினான். அது சிறப்பு மிக்கதாய் விளங்கியது. சூரியர்களை எல்லாம் ஒன்றாய் உருக்கி அமைத்தது போல இரத் தினங்களால் ஒனிர்ந்தது கோடு ரம் குடங்கள் போல மகுடங்கள் செறிந்தன.

திருக்கோவிலின் நடுவணாக ஆறுமுகப்பெருமானுக்கு ஆசனம் அமைத்தான். அது மதம் பொழியும்யானையின் மூளையை உண்ணும் சிங்கங்களால் தாங்கப்படுவது.

இந்திரனுடைய ஏவ லின் படி தேவர்கள் எங்கும் சென்றார்கள். ஆகாயத்திற் பாயும் கங்கை நீர் கொண்டு வந்தார்கள். சந்தனம், சிறந்த மலர்கள் தாங்கி வந்தார்கள். அக்கினி, நூபம், தீபம் தந்தார்கள். நெநவேத்தியம் தாம்புமை ஆதியனவற்றையும் ஆராய்ந்து தேடி வந்தார்கள்.

ஆறுமுகப்பெருமானிடத்தில் இந்திரன் வந்தான். வந்தனை புரிந்தான்.

“எம்பெருமானே! தேவர்கு ஷை திருவடிகளுக்கு நாங்கள் பூசனை புரிய விரும்புகின்றோம். அடியேங்கள் உய்வுடையத் தேவர் திருக்கோவிலுள் எழுந்தருள வேண்டும்” என்று இறைஞ்சி ஜான்.

வெதங்களுக்கு மேலானவர் சுப்பிரமணியப் பெருமான் திருக்கோவிலினுள் எழுந்தருளினார். தேவர்கள் ஏத்தி ஏத்தித் தொழுதார்கள் சிங்கங்கள் தாங்கும் பீடத்தின் மேல் வீற்றிருந்தருளினார்.

“தக்துவ ஞான நாயகரே! தேவர்குக்கு நாங்கள் சேனையாக இருக்கின்றோம். தாங்கள் சேனாபதியாக விளங்க வேண்டும்” என்று தேவர்களும் தேவராசனும் சங்கற்பித்துக் கொண்டார்கள்.

ஆகாய கங்கை நீரினால்முருகப்பெருமானுக்குத் திருமுழுக்கு ஆட்டினார்கள்.

துகிலினால் திருமேனியைத் துவட்டினார்கள்.

மிருதுவான பட்டாடை அணிந்தார்கள் சந்தனம் புனுகுகள்தூரி, பச்சைக்கர்ப்பூரம் ஆதிய

வாசனைக் குழம்பு சாத்தினார். பிரகாகிக்கும் பொன்னாபரங்கள் புணைந்தார்கள். தேன் பிலிற் றும் நறுமணம் கமலும் மலர் மாலைகளைச் சூட்டினார்கள்.

சந்தனம் அகில, பக்ஷைக் கார்ப்பூரம், குந்துருக்கம், குங்குலி யம் என்னும் ஐந்து வகையான தூபம் இட்டார்கள். சுடரும் தீபத்தால்ஆராதித்தார்கள். கார்ப்பூர தீபத்தினைத் தலைத்தலை மும்முறை சுற்றினார்கள். ஏனைய உபசாரங்களையும் இயலுமாறு இயற்றினார்கள்.

இந்திரனும் ஏனைய தேவர் களும் மனத்துயர் மாறச்சிறந்த அர்ச்சனையைச் சிறப்பாக ஆற்றி நார்கள் அங்புடன் வணங்கி னார்கள். தோத்தரித்தார்கள் மனமகிழ்வு அடைந்தார்கள்.

தேவர்கள் வழிபாட்டை ஏற்ற முருகப்பெருமான் மறைந் தருளினார். திருக்கயிலாய மலைக்கு எழுந்தருளப்பெற்றார் அது கண்டு தேவர்களும் பொன் வகர் அண்ணலும் அற்புத்த தோடும் அம்மலையை நீங்கிச் சென்றார்கள்.

அம்மலை சிவபெருமானு கேட்ய இளைய திருக்குமாரர் தேவர்கள் டூசைக்குப் பொருந்து தலின் கந்தவெற்பு எண்பெயா பெற்றது.

கந்தக்கடவுள் கருவை புரி தலினால் குற்றம் அற்ற கந்த கிரி என் அணைவும் அற்றவர்.

இந்திரன் கந்தமலையினின் றும் நீங்கினான். மனோவதி நகரைச் சேர்ந்தான். ஏனைய தேவர்களும் அவரவர் பதவிகளை அடைந்தார்கள் பழையை போலத் தம்பணியில் தவறாது ஒழுகினர்.

கந்தவேட்பெருமான் மனோ வேகப் பொற்றேரில் ஏகிக்கயிலை யங்கிரியில் வீற் றிருந் தசர் இலக்கத் தெட்டுவீரர்களும் பூதநாதர்களும் முருகப் பெருமானை அகலாது உடன் உறைந் தார்கள்.

தேவர்கள் முருகப் பெருமானைத் துதி தத மந்திரங்கள் இவை; கந்த நம; ஐந்து முகர் தந்த முருகேச நம; கங்கை யுமைதன் மைந்த நம; பன்னிருபுயத்த நம; ஆதி நம; சோதி நம; தற்பரமதாம் எந்தை நம; என்றும் ஆளையேயாய் நம; குமார நம;

தேவர்கள் போற்றிய மந்திரங்களால் மாலுடர்களாகிய நாமும் முருகப் பெருமானைக் காலும் போது வழிபாடு செய்யும்போது, மனத்தினால் நினைக்கும் போது வாயினால் வாழுத்து வோம் நமகும் பெருள் நிறைந்த பெருவாழ்வு தித்திக்கச் சித்திக்கும் பத்திப்பெரு வெள்ளம் பெருகும். புத்திக்குள் மயக்கம் போய்விடும். முத்திக்குவித்து முளை கொள்ளும்.

அவர்க்கே உரியது யான்ஸ்ட்ரஸ்

க. சிவசங்கரநாதன்

ஷாவப்பயிர் தழைக்க வந்த சான்றோர்களுள் திருநாவுக்கரசர், தொண்டு நெறியே சமயம் என உணர்த்தியவர். இறைவன் பால் இடையாத பேரன்பு, பக்தியால் நீர் பொழியும் கண்கள், உழவாரப்படை ஏந்திய கரம், ஒழுக்கம் மாறாத துறவு இவற்றின் திருவடிவு திருநாவுக்கரசர் இவரை எண்ணும் போது அவர் தமக்கை திலகவுதியாரின் தியாகமே முன்னிற்கும் பல்வேறு வாழ்க்கை கத் துன்பங்களைச் சுமந்து கொண்டு அந்த அம்மையார் தியாக வாழ்வு வாழ்ந்திரா விட்டால் நமக்குத் திருநாவுக்கரசர் கிடைத்திருக்கமாட்டார்.

அடியவர் வரலாற்றை அருட்தமிழில் உணர்த்திய சேக்கிழார் சுவாமிகள் தன்பெரிய புராணத் தில் திருநாவுக்கரசரைச் சைவ உலகுக்குத் தந்த திலகவுதியாரின் தியாகத்தைச் சுட்டிச்சொல்லும் பாங்குமிக்க ஒருபாடல் என்னி என்னி இன்புறக்கக்கூடுது திருவாழுளில் புகழனார் மாதினியார் என்ற தம்பதியினர்க்குத் திலக வதியார் முத்த மகளாகப் பிறந்தார். சில ஆண்டு சென்றதன்

பின்னர் மருள்நீக்கியார் பிறந்தார். அவரே பிற்காலத்துத் திருநாவுக்கரசர் என விளங்கியவர். புகழனார் மாதினியார் இருவரும் திலகவுதிக்குத் திருமணம் முடிக்க எண்ணிக் கலிப்பகையார் என்பவரை மணமகனாகத் தேர்ந்தெடுத்து நிச்சயித்தனர் கலிப்பகையார் தளபதி நிச்சயதாம்பூலம் ஆயிற்று. திருமணம் தடப்பதற்குள் போர் ஏற்பட்டு விட்டதால் தளபதி கலிப்பகையார் மணமகன் படை நடாத்திச் சென்று விட்டார். போர் முடிந்து திரும்பிய பிறகுதானே திருமணம்

ஆனால் அதற்குள் திலகவுதியார் பெற்றோர் இருவரும் இறந்து விட்டனார்

திலகவுதி தன்னைக்காத்துக் கொள்வதுடன் தம பியையும் காக்க வேண்டும் போர் முடிந்து கலிப்பகையார் திரும்பிய பின் திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டால் தம்பியைக்காப்பாற்றுவது எவ்வுதான். நாம் நினைப்பது போல் எது நடக்கிறது? போர் மேற்சென்ற கலிப்பகையார் இறந்தார். திலகவுதியார் என்ன

○ புனைடக்கம் கொண்ட மனிதனை தெய்வமாகப் போற்றலாம் ○

செய்வார். இனி அவர் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை. அக்கினிப் பிரவேசம் செய்து உயிர்துறக்க முடிபு செய்தார். அவர் முயற் சியை உறவினர்கள் தடுத்தனர். தன்னைத் தடுக்க வேண்டாம் என உறவினரிடம் திலகவதி யார் உரைப்பதாகக் கருத்த மைந்த சேக்கிழார் பாடல் அற் புத்தானது.

இக்கருத்தை உணர்த்தும் பாடலைப் பாருங்கள்.

எந்தையும் எம் அன்னையும் அவருக்கு
எனக் கொடுக்க இசைந்தார்கள் அந்த
முறையால் அவர்க்கே உரியது
நான் ஆதவினால்
இந்த உயிர் அவருயிரோடு இசை
விப்பன் எனத் துணிய
வந்தவர் தம் அடியினை மேல்
மருணீக்கியார் விமுந்தார்.

திலகவதியார் கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடலில் தான் கலிப்பகையாருக்கு வாழ்க்கைத் துணையியாக நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டதால் தான் அவருக்கே உரியவர் ஆகிவிட்டதைத் தெரிவிக்கிறார். அதற்குத் திலகவதி யார் கூறும் சொற்கள் என்ன? அவர்க்கே உரியவள் நான் என் றல்லவா இருக்க வேண்டும்? நான் என்பது உயர்தினை உரியது என்பது அஃறினை மக்கள் மட்டுமே உயர்தினை மற்றைய உயிர்கள் அஃறினை.

உயர்தினைக்கு அஃறினை முடிவைச் சேர்க்கக் கூடாதே.

திலகவதியார் உறவினர் களிடம் என் தந்தையும் தாயுக் கு அவருக்கு (கலிப்பகையாருக்கு) என்னைக் கொடுக்கச் சம்மதித்த னர் அந்த முறையால் அவருக்கே உரியவள் யான். ஆதவினால் இந்த உயிரை அவருயிரோடு இசைவிப்பேன் என்னைத் தடுக்காதீர் எனக் கூறினார்.

மனிதன் நடந்தான் மாடுநடந் தது எனக்கூறுவேண்டும் மனிதன் நடந்தது, மாடு நடந்தான் எனவருமா? சேக்கிழார் திலகவதி யார் அவர்க்கே உரியது நான் எனக் கூறுவதாக எழுதியதில் என்ன மாற்றம் செய்துள்ளார்? உயர்தினையாகிய நான் என்பதை உரியது என அஃறினையாக ஆகிவிட்டார்.

உயர்தினையை அஃறினையாக்குவது எப்போது? உயிர்போன பிறகு அதுதானே உலக வழக்கம். ஒருவர் உயிரோடு இருக்கும் வரை அவர் இவர் என்று உயர்தினைச் சொற்

களாற் கூறுகிறோம். உயிர் போய் விட்டால் எடுத்தாகி விட்டதா? என்று அஃறிணையாக்கி விடுகிறோம்.

என்றால் திலகவதியார் உடம்பிலிருந்து உயிர்போய் விட்டதா? இல்லையே பிறகு எப்படி உரியவள் என்பதை உரியது என்று அஃறிணை ஆக்கினார்? எல்லோரும் உடம்பில் ஒடும் மூச்சக் காற்றைத்தான் உயிர் என்று அழைப்போம். ஆனால் திலக வதியார் தன்னுடம்பில் உள்ள

சுவாசத்தை உயிராக்க்கருத வில்லை. தனக்காகப் பேசப் பெற்ற கலிப்பகையாரையே உயிராகக் கருதினார். அவர் போய் விட்டதால் தன் உயிர் போய் விட்டது. அதனால் உரியவள் உரியது ஆகிவிட்டது. திலகவதியார் உடன் கட்டை ஏறுவதை நிறுத்தித் தமிழ் வாழ்விற்காகத் தியாகம் செய்தார் அதனால் திருநாவுக்கரசர் தொண்டும் அவரின் திருமுறைப்பாடவுக்கும் இன்று சைவ மக்கள் வாழ வழிகாட்டுகின்றன.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அருள் வாக்கு

- ஃ இறைவனை அடைவதற்கு ஏதாவது ஓர் உயர்ந்த மன நிலையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.
- ஃ இறைவனிடம் மனதை ஒருமுகப்படுத்தாமல் பெரிய, பெரிய பேச்சுக்களைப் பேசுவதால் என்ன பயன்?
- ஃ முக்குணங்களையும் கடந்த பக்தர்கள் எப்போதும் பக்தியிலேயே மூழ்கித் திளைத்திருப்பார்கள்.
- ஃ இறைவனை அடைவதற்கு விவேகம், வெராக்கியம், அனுராகம் ஆகியவைதான் வழியாகும்.
- ஃ விவேகம் ஏற்படாவிட்டால் சாஸ்திரங்களின் உட்பொருளை ஒருவர் உணர முடியாது.
- ஃ அதிகமாகப் படித்தால் விவாதம், தர்க்கம் செய்யும் புத்தி வந்து விடுகிறது.
- ஃ கன்றுக் குட்டியின் பின்னால் தாய்ப்பச ஆர்வத்துடன் ஒடோடிச் செல்வது போல, இறைவனைக் காண்பதற்கு மனம் தடித் துடித்து ஏங்கவேண்டும்; இறைவனுக்காக ஆழவேண்டும்.
- ஃ இறைவனின் காட்சிக்காக உள்ளத்தில் ஏக்கம் உருவானால் பித்துப் பிடித்த நிலை ஏற்படுகிறது. இறைவனை அடையவேண்டும் என்ற மன ஏக்கம் இருக்குமானால் நிச்சயம் அவனை அடைய முடியும்.

மனிதனின் குற்றங்கள் நாவிலிருந்தே பிறக்கின்றது.

சமூகப்படி விளங்குவது முன்வரியில் ஒரு சர்வம் சிவமாய்
நூல் சொல்லப்படுகிறது. சர்வம் சிவமாய்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி”

தி. தி. வரதராசா J. P.

“மேன்மை கொள் சைவ
நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்பது ஒரு வாழ்த்துப்பாவின் இறுதி வாழ்த்து. நீதி என்பது சட்டப்படியும் கரும நியாயப் படியும் முறையாக நடப்பது என்று பொருள் மனிதன் தஞ்சாம் இது. அதாம் இது என்று வேறுபாடு அறியக் கூடியவன். சைவ நெறியைச் சேர்ந்தவன். உலகம் தனக்காக அல்லது மனி தனுக்கு மட்டும் படைக்கப்பட்ட தென் என்னுவதில்லை. உயிருடையன், உயிரில்லாதன் அன்ட சராசரங்கள் எல்லாவற்றிற்கு மாகவே படைக்கப்பட்டதாகக் கருதுவான். ஆதலால் நீதி மக்களுக்கு மட்டுமன்றி விளங்குகள், மரங்கள், மலைகள், நதிகள் மற்றும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது. தமிழ்நூல்கள் பெரும்பாலும் நீதி நூல்களாகவே உள்ளன.

ஒரு மன்னுக்கு ஒரே ஒரு புதல்வன். அந்த இளவரசன் தேரோட்டிச் செல்லுகையில், ஒரு பகவன்கள்று தேர்ச்சக்கரத்தில் சிக்கி மாண்டது. கன்றை இழந்த பக அரண்மனைக்குழுடிச்

சென்று அங்கிருந்த ஆராய்ச்சி மனியை அடித்தது. மனிஒசையைக் கேட்ட மன்னன் அங்கு வந்து பார்த்தான், பக்கண்ணர் வடித்தது. உடன் சென்று இறந்து கிடந்த பக்கண்றைக் கண்டான். விசாரித்து உண்மை அறிந்தான். குற்றவாளியான தன் ஒரே மகன் மீது தேரோட்டிச் செய்தான் மனுநீதி கண்ட சோழன். இறையருளால் மன்னரின் மகன் உயிர்த்தெழுந்தது டன் பக்கண்றும் பிழைத்தது என்பது கணத். மனிதருக்குமட்டும் மல்ல எல்லா உயிர்களுக்கும் கூட நீதி வழங்கு வதே சைவநீதியாகும். “மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்பதே சைவர்களின் பிரார்த்தனை ஆகும்.

சைவ நீதியின் மாண்பு அவ்விதமிருக்கையில் இன்று நம் சமூகத்திலுள்ள நியாயம் ஏன் ன? விளக்கம் தேவையில்லை. சிவம் என்றால் அன்பு. சைவநீதி என்றால் அன்புதெற்றியாகும். மக்களிடம் மட்டுமன்றி எல்லா உயிர்களிடத்தும் கூட நாம் அன்பு காட்டுவதாயின் நம் உல

கம் எவ்வளவு இன்பமயமாக இருக்கும்? இன் ரூ ஸ் ள உலக நிலையில் இது நடவாத காரிய மென்று தேன்றக்கூடும். ஆனால் அந்த “அங்கு நெறியை” செவ நீதியை ஒருகுறிக்கோளாகக்

“அறிவினால் ஆவதுண்டோ பிறதின் நோய் தன்னோய் போற் போற்றாக்கடை”

கொண்டு நாம்வாழ முற்படமுடியாதா? உலகத்திலே மேன்மை கொள் செவ நீதிநிலைக்க உள் ளன்போடு நாம் அனைவரும் நம்மாலான பணிகளைச் செய்ப வர்களாவோமாக!

சத்திய சாயிபாபாவின் நற்சிந்தனை

- ஃ நீ பிறந்த மண்ணைப் புனிதமாகக்கொள், உனது தாய் நாட்டில் பற்றுடையவனாக இரு, ஆனால் மற்ற நாட்டவரை விமர் சனம் செய்யவோ அன்றி மட்டமாக எண்ணவோ வேண்டாம். உனது சிந்தையிலும் அல்லது கணவிலும் உனது நாட்டிற்கு துயர் வரும் கருமங்களை எண்ண வேண்டாம்.
- ஃ எல்லா மதங்களையும் மதித்து வாழ்ந்திடுங்கள், ஒவ்வொரு மதமும் ஒரே இறைவனை அடைவதற்கான வெள்வேறு வழிகள் ஆகும்.
- ஃ உலகில் உள்ள மனிதர்கள் நிறம், உருவம், தொழில், பண்பாடுகளில் வேறுபாடு காணப்பட்ட போதிலும் உண்மையில் எல்லோரும் ஒருதாய் தந்தையரின் (இறைவனின்) பிள்ளைகளே எல்லோரிடமும் அங்கு காட்டு. எல்லோரையும் உனது சகோதரர்களாக நினை.
- ஃ வீட்டையும், சுற்றாடலையும் சத்தமாக வைத்திரு. இதனால் உனது ஆரோக்கியமும், உனது நாட்டு மக்களின் ஆரோக்கியமும் பாதுகாக்கப்படும்.
- ஃ பிச்சைக்காரர்கள் கை நீட்டும் போது அவர்களுக்கு காச கொடுப் பதை தனிர்த்திடுங்கள். உணவு, உடை, உறையுள் வழங்கி வேறு வழிகளில் உதவி செய்யுங்கள். நோயுற்றிருப்பவர்களுக்கு அன்புடன் உதவி செய்யுங்கள். உங்கள் அன்பும் ஆதரவும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.
- ஃ இலஞ்சம் கொடுக்கவோ ஏற்கவோ செய்யாதீர்கள்
- ஃ பொறுமையைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். உங்கள் நோக்கையும் பார்வையையும் விசாலப்படுத்துங்கள். இன மத பேதமின்றி எல்லோரையும் சமமாக நடத்துங்கள், எச்சந்தர்ப்பத்திலும் வேற்றுமை காட்டாதீர்கள்.

அங்கு நோக்குடையார்க்கு எல்லாம் இன்பமைய.

சூறுமுகமான பொருள்

இக்கட்டுரையின் முன்று தொடர்களிலும் முருகப்பெருமானின் முன்று திருமுகங்களுக்குமுரிய விளக்கங்கள் சில குறிப்புக்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன,

“ ஏறுமயிலேறி விளையாடு முகமொன்று
சகனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்று
கறுமடியார்கள் விளை தீர்க்குமுகமொன்று ”, என்பனவாம்.

இத்தொடரில் குன்றாவ வேல் வாங்கி நின்ற முகமொன்று என்பது பற்றிச் சற்றுச் சிந்திப்போமாக!

“குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்று”

கேள்வர்களின் ஆதி ககம்
கூடியும் அகரர் நிலை குன்றியு
மிருந்த காலை அசுரேந்திரன்
மிகவும் மனமுடைந்த நிலையில்,
தமது குலகுருவான சுக்கிராச்
சாரியாரிடம் சென்று, ஆலோ
சனை கேட்டு நின்றான். அவர்
கூறிய ஆலோசனைப்படி அவன்
தம் குலத்துதித்த பேரழகியாகிய
மாயா தேவியைத் தண்பால்
அழைத்து, தேவர்களின் கொட-
த்தை அடக்கி, அசர குலம்
வாழ வேண்டின், அது முனி
சிரேஷ்டா ஒருவர்பால் புத்திரப்
பேறு பெறுவதனாலேயே ஆகும்
என்றும், எனவே, தனது ஆதங்
கத்தை நிறைவு செய்யுமாறு,

மாயா தேவியை வேண்டி நின்
ரான். அவள் முனிசிரேஷ்டார்
களைத் தேடிப்புறப்பட்டாள்.

இளமையில் சோம்பல், முதுமையில் வருமை

அவ்வேளையில் முதன் முதலாக அவள் காசிப் முனிவரைக் கண் ணுற்றங்கள். மாயை தன் இன் மொழிகளாலும் தன் க்குத் தெரிந்த தந்திரோபாயங்களாலும் அவரை மயக்கி அவருடன் உறவாடிக் கலவியில் ஈடுபட்டு புத்திரர் மூவரைப் பெற்றுக் கொண்டாள். முதலில் சூரணையும் அடுத்து சிங்கமுகனையும் ஈற்றில் தாரகாசுரரையை ம் ஈன் நெடுத்தாள். பின்னைகள் மூவரும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து காசிபரிடம் வேதாகமங்களைக் கற்றனர். பின்னர் மாயை தமது குடுதேவரான சுக்கிராச்சாரியாரிடம் அவர்களைக் கல்வி பயிலச் செய்தாள். இவர்கள் மூவரும் சிவபெருமானை நோக்கிக்கூடும் தவமிருந்துதேவர்களால் தமக்கு மரணம் ஏற்படக்கூடாது என்ற வரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். சிவபெருமான் இவ்வரத்தை

அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அதாவது தேவர்கள் சிவனை மறந்து ஆனந்தக் கேளிக்கைகளில் ஈடுபாடுடையவர்களாகக் காணப் பட்டனர். எனவே தேவர்களின் கொட்டத்தை அடக்கி அவர்களைத் தண்டிக்க எண்ணியே அவ்வரத்தைச் சூரணா தியோர்க்கு அளித்தார்.

இதன் காரணமாக அசுரர்களின் ஆதிக்கம் வலுவடையத் தொடங்கியது. அசுரர்கள் தேவர்களை இம்சைப்படுத்தத் தொடங்கினர். அசுரர்களின் கொடுமைகளிலிருந்து தம்மைக்காத தருள வேண்டுமென்று இந்திராதி தேவர்கள் சிவனிடம் சென்று முறையிட்டனர். சிவ னும் மனமிரங்கி தமது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறுமுக னைத் தொற்று வித்தார் இதனை,

“அருவமு முருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழும்பதோர் மேனியாகக் கருணைகூர முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுக்கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனை உலகம் உய்யு”

என அழகாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தாரகன் கிரெனஞ்சு மலையாக நின்ற அவ்வழியாற் செல்லும் தேவர்கள் முனிவர்களையெல்லாம் மயக்கி அம்மலையினுள்ளே சிறை வைத்தான். எனவே முருகப்பெருமான் தாரகனின் கொட்டத்தை அடக்கப்

புறப்பட்டார். அவர் தன் ஞானவேல் கொண்டு கிரெனஞ்சு மலையைச் சின்னா பின்னமாகக் கித் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் சிறைமீட்டுத் தாரகனையும் கொண்டிராமித்தார்.

எனவே, இவ்வரலாற்றின் மூலம் நாம் அறியக் கூடியது என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அதாவது நாம் எவ்வளவு உயர்ந்தவர்களானாலென்ன பெரிய கோழஸ்வரர்களாக இருந்தாலென்ன சில வணமறந்தோ அல்லது சிவனை நின்திதோ வாழ முடியாது. அப்படி அவரை மறந்தோ அல்லது

நிந்தித்தோ வாழவோமே யானால் நாம் தண்டிக்கப்படுவோம். ஆகவே “அவன்றி ஒரணுவும் அசையாது” என்பதை உணர்ந்து ஒருசிறு கணப்பொழுதேனும் அவரை மறவாது நினைந்து வழிபட்டு எமது வாழ்வில் உய்தி பெறுவோமாக!

[தொடரும் ...]

“ஞானச்சுடர்” சந்தாதாரர்களுக்கு அன்யான யேனிருகோளி !

மேற்படி 2002 ஆம் ஆண்டிற்குரிய சந்தாப்பணத்தினைச் செலுத்தி எமது ஆக்கபூர்வமான பணிகளுக்கு ஆதரவை வழங்குமாறு மிகவும் பணிவள்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

காக்க கட்டவை:

செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆசீர்வாமி,
தொண்டையானாறு.

கார்ச்சால

செ. மோகனதாஸ்
க. / இல: P. 7481
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

மேலும் ஆசீர்வாம் பணிகளுக்கு உதவி புரிய விரும்புவோர் மேலே குறிப்பிட்ட வண்ணம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இவ்வண்ணம்
பேரவையினர்

மனிதன் உயர்வது விதியால் அல்ல.

வாணாச்சிரம தரும்

க. இலங்கதூயகஸ்

இருசமுதாயம் சிறப்புற அக்மைய வேண்டுமானால் அங்குள்ள மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். இத் தேவைகள் மனித உழைப்பு அல்லது முயற்சி மூலம் பெறப்படுகின்றன சமூகவியலாளர்கள் இவ்வழைப்பு உள் உழைப்பு (Mental Work or Power). உடல் உழைப்பு (Physical Work or Power) என இருவகைக்குள் அடக்குகின்றனர். உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களும், மருத்துவம், கல்வி அரசியல், சட்டவாக்கம், சமயக் கொள்கைகள், தொழில் நுட்பம், விஞ்ஞானம் போன்ற சேவைகளும் இவற்றுள் அடங்கும்.

உழவன் உழுது யீரிட்டு உணவுப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றான். வியாபாரி ஒரு வன் பல பொருட்களைப் பல்வேறு இடங்களில் கொள்வனவு செய்து வியாபாரம் செய்கின்றான். அரச்சக்கள் ஒருவன் மக்கள் நலன் கருதிப் பூசை வழி

பாடுகள், விரியாகளை முறையாகச் செய்கின்றான். தொழில் புரிவோர் தாம் செய்யும் தொழி வைத் திறம்படச் செய்கின்றனர்.

ஒரு மனிதன் சம்பளத்திற் கென்று வேலை செய்யும் போது குத்திரணாகவும், அதே மனிதன் சொந்த முறையில் பொருட்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்யும் போது வைசிகளாகவும் அநீதி களை எதிர்த்துப் போர் புரியும் போது சத்தியாகவும், அதே மனிதன் கடவுளைத் தியானிப் பதிலும், வழிபாடுகளை இயற்றுவதிலும் ஈடுபடும் போது அவன் பிராமணாகவும் ஆகின்றான்.

இந்த வகையில் வாழ்க்கையில் ஒரு வர்ஷம் மற்றொரு வர்ணமாகப் பரிணமிப்பது சர்வசாதாரணம், ஒரு வன்னுடைய பிறப்பை வைத்து அவனுடைய வர்ண தர்மத்தைக் கூறியிட முடியாது. கபிலர் தனது அகவல் ஒன்றில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘வடதிசை பார்ப்பான்
நன்யாது கோணிப்
தென் திசைக் கேகி
புலையனும் ஆவான்’

நண்பர்களே கிட்டிய உறவினர்கள்.

தென் திசைப் புலையன் வடத்திசை ஏகிப்
முதற் குதிப் பார்ப்பான் ஆவான்'

சத்திரி ய விசவாமித்திரர்
அந்தணன் ஆனதும், அந்தணன்
பரசுராமன் சத்திரியன் ஆனதும்

அவரவர்கள் செயல்களை
வைத்தே குறிப்பிடப்படுகின்றது.
குப்பிரமணிய பாரதியவர்களும்.

"வேதம் அறிந்தவன் பார்ப்பான், நல் வித்தை
தெரிந்தவன் பார்ப்பான், நீதி நிலை தவறாமல்
நண்ட மோதல்கள் செய் பவன் நாயக்கன்,
பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி, பிறர் பட்டினி
தீர்ப்பவன் செட்டி, தொண்டன் என் நோர்
வகுப்பில்லை தொழில் சோம்பலைப் போல் இழிவில்லை,
நாலு வகுப்பும் இங்கு ஒன்றே - இந்த
நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்
வேலை தவறிச் சிறைந்தே - செத்து
வீழ்ந்திடும் மானுட ஜாதி."

வருண அஸைப்பு என்று கூறு
வதே கேவலமானது என்று மக்கள் என்னுகின்றனர். வருண அஸைப்பில் தோன்றிய உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்ற ஏற்றுத் தாழ்வு உணர்வு சமீப காலத்தில் தோன்றியதாகும். இடைப்பட்ட காலத் தில் சாதி அஸைப்பு முறைகளும் ஏற்றுத்தாழ்வு முறைகளும் புகுத்தப்பட்டு, சமூகமுறண்பாடுகளும் சாதிச்சன்னடைகளும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. பிரித்தானும் கொள்கையைப் பின்பற்றிய பிரித்தானியரின் தந்திரத்தால் இப்போக்கு மேலும் வளரவிடப்பட்டது நாவலர் காலத்தில்யாழ்ப்பானத்தில் இச்சாதிக் கொள்கைகள் அதிகம் காணப்பட்டன. ஒரு சில மக்கள்சாதி அடிப்படையில் ஆல

யங்களுக்கு வெளி யே நின்று
வழிபாடு செய்யும் முறை காணப்
பட்டது. இலங்கை சுதந்திரம்
அடைந்த பின்னர் சாதி ஒழிப்
புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, ஆலயப் பிரவேசங்கள் நடைபெற்றன
தற்போது இச்சாதிக் கொடுமை
கள் குறைந்துள்ளன பண்டைக்
காலத்தில் வர்ணமுறை உயர்வு
தாழ்வுகளைக் குறிக்கவில்லை.

சமுதாயம் என்பது இந்த
நால்வகைப் பிரிவைக், கொண்ட
தென்று கொண்டு அனைவரும்
தத்தம் இயல்புக்கு ஏற்பச்சமு
தாய் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டு
வந்தனர். இதன் மூலம் பிறநூக்கு
அறிவு, ஞானம் வழங்குவதன்
மூலம் அந்தணன் புகழ் பெற்றான். பகைவர்களை, அதார்

மத்தை அழிப்பதில் சத்திரியன் புகமுடையவனாகின்றான். வாணிபத்திலும் பொருளுற்பத் தியிலும் ஈடுபடும் வைசியன் சமூகப்பணி ஆற்றுவதாற் பெருமையடைகின்றான். கைத்திறன், தொழில் நுட்பம், சேவைத் தொழில் புரிவதாற் சூத்திரனும் முகம் பெறுகின்றான்.

மேலும் இவ் வருணாச்சிரமத்தும் பற்றிப் பகவத் கிடையில் சிருஷ்ண பரமாத்மா பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

அதாவது :-

“குணத்திற்கும், கர்மத்திற்கும் ஏற்பநான்கு வர்ணங்களை நான் படைத்தேன் அதற்கு நான்கர்த்தா எனினும் என்னை அவிகாரி என்றும் அகர்த்தா என்றும் அறிக்”

குண பேதத்தாற் சிருஷ்டி ஏற்படுகிறது. சத்வகுணம் நிறைந்திருக்கும் ஜீவன் பிராமணன். சத்வ குணம் சிறிதும் ரஜோ குணம் சூடியும் இருப்பவன் சத்திரியன். ரஜோ குணம்பெரும்பகுதியும், சிறிது சத்துவம், தமோ குணம் ஆகியவை சேர்ந்து இருப்பவன் வைசியன். தமோ குணம் பெரிதும், சிறிது ரஜோ குணமும் சேர்ந்து இருப்பவன் சூத்திரன்.

சத்துவத்தின் வர்ணம் வெண்மை-ஐரோப்பியர் வெள்ளையர் - ஆணால் அவர்கள் எல்லோரும் பிராமண இயல்பு

டையவர்கள் அல்லர். ரஜோ குணம், சிவப்பு - அமெரிக்க இந்தியர்கள் சிவப்பு - ஆணால் அவர்கள் எல்லோரும் சத்திரிய இயல்புடையவர்கள் அல்லர். வைசியனுக்கு நிறம் மஞ்சள்-மங்கோவியர்கள் மஞ்சள் - ஆணால் அவர்கள் எல்லோரும் வைசிய இயல்புடையவர்கள் அல்லர். தமோ குணம் கறுப்பு-ஆபிரிக்கர்கறுப்பு-இராமன், கிருஷ்ணன் போன்ற இந்தியர்கள் கறுப்பு நிறமேனியை உடையவர்கள் - இவர்கள் சூத்திரர் அல்லர்.

ஶுல சீர்த்தின் நிறங்கள் தான் இவை. எனவே நான்கு வர்ணத்தாா நிறம் அந்தக்கரணம் அல்லது மனத்தை ஒட்டியதாகும். அத்யாத்ம வித்தைக்கு ஏற்ப நான்கு வர்ணங்கள் மனோபரிபாகத்தை ஒட்டியனவாம். நான்கு சகோதரர்களிடையே மனோபரிபாகத்திற்கு ஏற்ப ஒருவன் பிராமணனாகவும் ஒருவன் சத்திரியனாகவும் மற்றவன் வைசியனாகவும் மற்றவன் சூத்திரனாகவும் இருக்க முடியும். இராமாயணத்தில் விபீஷணனில் சாத்துவிகம் ஒங்கியும், இராவணைநிடம் ரஜோ குணம் ஒங்கியும் காணப்பட்டன. கும்பகர்ணனிடம் தமோ குணம் ஒங்கிக்காணப்பட்டது.

இனி, இந்நால்லகை வர்ணத்தாரின் குணாதிசயம் பற்றி நோக்குவேசம். (தொடரும்...)

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

விஸ்வ ஞபம்

சிவத்திரு ய. குமாரசாமிஜியர்

கண்ணபிராணைச் சிறைப் பிடிக்கும் திட்டத்தைச் சகுனி விபரமாகத் துரியோதனனுக்கு எடுத்துரைத்து, அத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினான். சகுனி யின் தீயசிந்தை நல்வழியையா எடுத்துச் சொல்லும்? தெய்வத்தைச் சிறைப்பிடிக்க முயன்றான் தியோனாசிய சகுனி. அதற்கு உடன்பட்டான் துரியோதனான். விளைவு? திட்டத்தின் பிரகாரம் கண்ணபரமாத்மா அமர்ந்திருக்கக் கூடிய ஆசனம் பொறி வடிவில் அமைக்கப்பட்டு கூவர் அமர்ந்திருக்கும் போதுதரையின் கீழ் இறங்கிச் சென்லக் கூடியதாக அமைக்கப்பட்டது. இரவுவேளை திட்டம் செயல்லுப்பெற்றது.

மறுநாட்ட சபை கூடியது. திருதாஷ்டிர மன்னன் மிக்க கவலையுடன் வீற்றிருந்தான். கௌரவர்கள் மிக்க ஆர்ப்பரிப்புடன் சபையில் நுழைந்து தத்தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர்.

கன்னபிரானும் சபைக்கு வருகை தந்தார். எல்லோரும் வரவேற்றனர். திருதாஷ்டிர மன்னன் துரியோதனனை நோக்கித் “துரியோதனா! கண்ணபிராணைச் சிறை செய்யத் திட்டம் போட்டுள்ளாய் என்று அறிந்தேன். கண்ணபிராணை எவராலும் வெல்ல முடியாது. அவர் சொற்படி நீநடந்து அவரின் நட்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்” என்று கூறவானான். விதூரரும் துரியோதனனுக்குக் கண்ணபிரானின் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறி அறிவுறைகளை வழங்கினார். துரியோதனன் எவற்றையும் சிந்தையிற் கொள்ளாது இருமாந்திருந்தான். திருதாஷ்டிரன் கூறியவற்றையும் துரியோதனனின் நிலையையும் உணர்ந்து கொண்ட கண்ணபிரான் துரியோதனனை நோக்கித் “தீயசிந்தையுடையவனே! நீ அறவழி நடக்க விரும்புகிறாய் இன்னை. உனது அழிவு காலம் அன்மி த்து விட்டது. நான்

ஆற்று மண்ணுக்கு வேற்றுமண் உரம்.

தனித்து வந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்து என்னைச் சிறை செய்ய முயல்கிறாய். நான் ஒரு வனே உள்ளையும் உள்ளைச் சார்ந்தவர்களையும் அழித் தொழித்துப் பாண்டவர்கட்டு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். அது பாண்டவர்கட்டுப் பெருமைதராது, அத்துடன் அவர்கள் தம் சபதத்தை நிறைவேற்றி முடியும் சந்தர்ப்பத்தையும் தராது. அதனாற்றான் நான் திரும்பிச் செல்கிறேன் இயலுமாயின் என்னைச் சிறைப்படுத்து பார்க்கலாம்” என்று மொழிந்தவராய்த் தனது உருவைப்பெரிதர்க்கி விஸ்வரூபம் கொண்டார். கண்ணபிரானின் விஸ்வரூபத்தில் அண்ட சராசரங்களும் அடங்கின. அனைத்தும் தானாக யதார்த்தமாக விளங்கிய அப்பேருருவைப் புண்ணிய புருஷர்களாகிய பீஷ்மர், துரோனர், விதுரர் முதலியோர் கண்ணுற்றுவணங்கிப் பணிந்தனர். பாபிகளான துரியோதனன் முதலானோர் காண்பதற்கஞ்சிக் கணகளை மூடிக்கொண்டனர். மாதவனருளால் திருதராஷ்டிர மன்னானும் திவ்விய காட்சியைக் கண்டின்புற்றான். பீஷ்மர் முதலானோர் வேண்டுதலுக்கிணங்கிக் கண்ணபிரான் தன்வடிவைச் சுருக்கி முன்பிருந்த நிலையை அடைந்தார்.

பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னை நோக்கி “மன்னா அரசு குலத் துக்கு ஏற்படவிருக்கும்

அழிவை நிறுத்த நான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தடைப்பட்டு விட்டன இதனால் ஏற்படப்போகும் விபரீத விளைவுகட்கல்லாம் உன்புதல்வர்களே காரணமாகவிருக்கப் போகிறார்கள்” என்று அவனை எச்சரித்து விட்டுச் சபையினின்றும் வெளியேறினார். தன்னைத் தொடர்ந்து பீஷ்மர் முதலானோரும் மன்னர்கள் பலரும் வெளியேறினர். தன்னைத் தொடர்ந்து வந்த மன்னர் குழாத்துள் கண்ணும் இருப்பதனைக் கண்டு அவனை மட்டும் தனியே அழைத்துச் சென்று அவனுடன் உரையாடினார்.

கண்ணின் தனித்துவம்

கண்ணைத் தனியே அழைத்துச் சென்ற கண்ணபிரான் அவனுக்கு அவனுடைய பிறப்பின் வரலாற்றையும், கன்னனின் தாய் குந்திதேவி என்பதனையும் தெளிவாக எடுத்துரைத்தான். அத்துடன் சோதரர்களாகிய பாண்டவர் பக்கவில் கண்ணைச் சேர்ந்து கொள்ளும் வண்ணமும் வேண்டிக் கொண்டான். கண்ணை தனது தாய் தந்தையர்யாரென்று அறியாது மிகவும் கவலை கொண்டிருந்தவன். அது மட்டுமன்றி இழிகுலத்தவன் என்றும் இழைப்பட்டுப் பல அவமானங்களைத் தனது வாழ்நாளில் சந்தித்து மனவேதனைப் பட்டவன் என்பதும் எல்லோ

ரும் அறிந்ததே. இந்நிலையில் தான் குந்தியின் புதல்வன் என்று அறிந்ததும் அளவிலா ஆனந்தம் கொண்டான். ஆனால்க் கண்ண பிரானின் அடுத்த வேண்டுதலை முற்றாக நிராகரித்தான் அதற்கு அவன் “கண்ணா! இப்போது இச்சந்தரப்பத்தில் நான் எனது தமிழராகிய பாண்டவர் பக்கம் சேர்ந்து கொள்வது நன்றிமறப்பது போன்றதல்லவா? அரசபை அன்று தேரோட்டி மைந்தன் என்று என்ன எல்லோரும் இகழ்ந்த வேளையில் என்னை முன்பு அறிந்திராதவனாகிய துரியோதனன் என்னை அரசனாக்கி என் மானத்தைக் காத்து என்னைப் பெருமைப்படுத்தியதனை நான் மறக்கவாமா? எனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தினின்றும் என்னைக் காத்த என்னங்பனை எனது உதவி தேவைப்படும் இச்சந்தரப்பத்தில் நான் கைவிடுவதி முறையாகுமா? எனது பலத்தை நம்பியே அவன் பாண்டவர்களுடன் போரிடுவதற்கு முயல்கிறான். பாண்டவர்கள் வெற்றி பெறுவதும் உறுதியான் விடயமே. ஆனாலும் செய்ந்தன் மறந்து நான் அவர்கள் பக்கம் சேரப்போவதில்லை” என்று அவன் விடைபகர்ந்ததும் கண்ண பிரான் அவனை அனுப்பிவைத்தார்.

கண்ணனின் சூழ்சி

கண்ணபிரான் தர்மயுத்தம் நடைபெறப் போகும் குழநிலை

யில் அதனை வெற்றியாக்குவதற்கான சூழ்நிலைகளை அஸ்தினாபுரியில் செய்யலானார். கர்னனின் மனநிலையில் சிறிது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். பாண்டவர்கள் தனது உடன் பிறப்புக்கள் என்பதனை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தியதின் மூலம் அவனது மனநிலையில் சலனத்தை ஏற்படுத்தினார். அடுத்து ஓர் அருமையான நாடகத்தின் மூலம் துரியோதனனை மனமகுழப்பச் செய்தான். கர்னனை அனுப்பியியின் துரியோதனை பக்கலில் நின்ற அசவத் தாமனைத் தனது அருகே அழைத்து “அசவத்தாமா! துரியோதனை பாண்டவர்களை வஞ்சிப்பது அறமாகுமா? நடக்க விருக்கும் பாரதப்போரில் நீபடைத்தலைவனாக இருக்க மறுத்துவிடுவாயானால்ப் பாண்டவர்கள் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்” என்று கூறியவண்ணம் தனது விரலில் இருந்த மோதிரத்தை மெதுவாகக் கீழே நழுவ விட்டார். மோதிரம் கீழே விழுந்ததனைக் கண்ணுற்ற அசவத்தாமா அதனை நிலத்திலிருந்து எடுத்துக் கண்ணனிடம் கொடுக்க, அப்பரந்தாமனோ மோதிரத்தை உடனே வாங்காது. அசவத்தாமனை நோக்கி “அசவத்தாமா! வானத்தைப் பார், கதிரவனைச் சுற்றி பரிவட்டம் குழந்துள்ளது” என்று கூற அசவத்தாமனும் மேல் நோக்கி வானத்தைப் பார்த்த

துன்பத்திலும் பொறுமையை இழக்காதே.

பின்பு மோதிரத்தைக் கண்ண
பிரான் பெற்றுக் கொண்டார்.
துரியோதனன் முதலானோர்
தொலைவிலிருந்து இக்காட்சி
யைக் கண்ணுற்று அசுவத்தாமா
கதிரோனைச் சாட்சி வைத்து
ஏதோ சத்தியம் செய்து கண்ண
ஞுக்கு கொடுத்ததாக நினைத்
தனர். தங்பக்கவில் இருந்தவர்
களிடம் அசுவத்தாமனை நம்
பக்கூடாது என்று கூறவானான்.
இக்கப்படநாடகத்தைப் பூர்த்தி
செய்த கண்ணபிரான் விதுரர்
மாளிகையை நோக்கி செல்லவா
னார்.

மேலேகுறிப்பிட்ட சம்பவங்
களின் தொகுப்பில் நாம் உள்ளம்
கொள்ள வேண்டிய முக்கியநிகழ்
வாகக் கண்ணபிரானுக்கும் கர்
ண்ணுக்கும் நடந்த உரையாட
லைக் கருதவேண்டும். சந்தர்ப்
பம் விபரிதமாக மாறப்போகி
நது. யுத்தம் நடைபெறுவது நிச்ச
யமாகிவிட்டது. வெற்றி பாண்
டவர்பக்கம் என்பதும் எல்லோ
ருக்கும் தெளிவான விடயம்.
இந்நிலையில்த் தனது சோதரர்
பக்கம் சேராது செய்ந்து ஒன்று
ஞுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து
கண்ணனின் வேண்டுகோளை
நிராகரித்த கர்னனின் உளப்
பாங்கை நாம் பாராட்டவேண்டும்.
செய்ந்த நிற மறவாயை
எனுக் அரும்குணம் அற்று,
நன்றி மறத்தலையே இயல்பாகக்
கொண்ட இன்றைய சூழ்நிலை
யில்க் கர்னனின் மனநிலையை

நாம் உற்று நேரக்கி உளம்
கொள்ளவேண்டும் எம்மிடையே
உள்ள அனைத்து நீதிநூல்களும்
செய்நன்றியின் முக்கியத்தை
எடுத்துப் பகருகின்றன. ஆனால்
அப்பண்பு எம்மிடையே எவ்வளவு
அளவில் நடைமுறையில்
உள்ளது என்பது கேள்விக்
சூரியே?

ஒருவர் செய்தநன்றி தினை
யளவாயினும், அதனைப் பணை
யளவு என்று கொள்ள வேண்டும் எனவும், செய்ந்து மறந்தார்க்கு உய்தியே கிடையாது
என்றும் பற்பலவாறு வள்ளுவும்
கூறுகிறது. ஆனால் நாம் நன்றி
யறிதல் எனும் பண்ணபை எப்படிக் கைக்கொள்கிறோம்? பெற்றோரை,
முதியவரை மதித்து நடக்கிறோமா? கல்விக்கண்
திறந்த ஆசான்களை மதிக்கி
றோமா? வாழ உதவி செய்த
அயலவரை, ஊரை, நாட்டை,
மதிக்கிறோமா? எம்மை நல்லாற்
நுப் படுத்த முயன்ற முன்னோ
ரைக் கெளரவிக்கிறோமா? எமது
நோக்கமும் செயலும் முழுவதும்
சுயநலமிக்கதாக மாற்றமடை
கிறது. ஏற உதவிய ஏனியை
உச்சியினின்றும் உதைத்துக் தள்ளுவது
போன்று நாம் நடந்து
கொள்கிறோம். எனவே கர்னனின்
மனநிலையை நாம் உற்று
நோக்கி அவ்வண்ணம் நடக்க
முயல்வது பாரதம் படிப்பதின்
நோக்கத்தினை நிறைவேற்றும்.
[தொடரும் —

○ உனக்குச் சரி என்று தோன்றுவதையே செய். ○

ஞீ செல்வசீந்நிதிக் குந்தன் நிருத்தல புராணம்

ச. விநாகித்தம்பிப்புலவர் அவர்கள்

இன்னவகை யருணேநிக் லிகபரத்துக் கிணயந்தபடி
எடுத்தெ டுத்து
வன்னமயில் வடிவேவன் வகுத்தபடி கதிர்காமர்
மதினி ஸைத்துத்
தன்னுறவு செயன்மறந்து தவநின்ற தருமதெறி
தாங்கி மேலாம்
பொன்னுலகும் வந்துமகிழ் புனிதமுரு கையனுக்குப்
பூசை பூண்டார்

103

கந்தோம யாந்தீஸர் படசம்
கந்தரங்கல வறியானுப்பிதால்
பூசித்து வருநாளில் பொங்கிவரு மாணிக்கப்
புனித கங்கை
நெசித்துப் பாய்கின்ற நிகரிற்கதிர் காமத்தில்
நிகழ்வி மாவில்
தேசத்து மக்களுக்குத் திருவோன் நாளிலே
தீர்த்த நல்கி
ஆசிக்க யாம்செல்ல வேண்டுமென வாறுமுகன்
அன்பிற் கூறி

104

பிள்ளையே கதிர்காமா, பிறங்குகதிர் காமம்போய்ப்
பேணு தீர்த்தம்
அள்ளியடி யார்க்கருளி அன்றந்தி யீண்டனைவேன்
அறிதி யென்று
புள்ளிமயில் அழகனார் புகும்பயணம் சொல்போந்து
புனித வோணம்
கொள்ளவரு மாலையிலே குளிர்தென்றல் எனவருவான்
கோயில் நாடி

105

வரவேற்றல்
இயற்கைமிகு கதிர்காமத் தலத்திருந்து வந்தமையா
விளைத்து விட்டேன்
வயிற்றிலெழு பசிதீர மாறாத பெருந்தாக
வாதை தீரப்
பயற்றுதறுந் துவையலொடு பதமான இளநீரும்
படைத்து நல்கென்
றியற்றரிய தவவள்ளல் என்றகதிர் காமரிடம்
இனிது கேட்பன்.

106

நம்பிக்கை பூரணமாக இருக்கவேண்டும்.

தீநுத்தல பூரணம்

103) இவ்விதமாக தெய்வீக நெறிகளை முருகன் இகப்ரத்துக்கிசைவாகக் கூறக்கேட்ட கதிர்காமர் தன்னை மறந்தார், உறவுகளை மறந்தார். தன் செயலை மறந்து எல்லாம் முருகன் செயல் என்பதைத் தெளிந்து தருமநெறி நின்று தேவர்கள் வந்து வந்து பூசிக்கும் காட்சிகள் கண்டு தானும் அவ்வாறே முருகனைப் பூசித்து வந்தார்.

கத்ரிகாம யாத்திரைப் படவற்

104) இவ்வாறாக, சந்திதி முருகனைக் கதிர்காமர் பூசித்து வரும் காலத்திலே கதிர்காமத்தில் திருவிழாக்காலம் வந்தது கதிர்காமக் கொடியேற்றத் திற்கு முதல் நாள் (தானே கதிர்காமத்துக் கந்தன் என்பதைத்தெளிய வைப்பதற்காக) கதிர்காமரே, ஆடித் திருவோனத் தீர்த்தம் கதிர்காமத்தில் நிகழும் - அதற்கு முந்திய விழாக்களில் யான் அங்கு நின்று தரிசனம் கொடுக்க வேண்டும். எனவே நாளை கொடி ஏற்றம், இன்று புறப்படுகிறேன். தீர்த்தம் நிகழ்ந்த பின் அன்று மாலை இங்கே திரும்பி வருவேங் என்று முருகன் (அசரீரி) வாக்குரைத்தான்.

105) கதிர்காமரே, அங்கே தீர்த்தமாடி அடியார்க்கு அள்ளி அள்ளி வழங்கிய பின், வருவேன் என்று முருகன் பயணம் சொல்லிப் புறப்படுவார். பின் கதிர்காமத் தீர்த்தத்தன்று குளிர் தென்றல் காற்றுப் போல - வாசனை வீசி வருவான்.

குறிப்பு:- இந்த வரலாறு பாரம்பரியமாக வழியனுப்பும் விழா; வரவேற்கும் விழா என்பனவாக நிகழ்வதைக் காணலாம்.

முருகன வரவேற்றல் முருகன் கத்ரிகாமத் தீர்த்து ஒடுத்தி

106) இயற்கை வனம்பிக்க கதிர்காமம் சென்று வந்திருக்கிறேன் - மிகவும் களைப்படைந்து விட்டேன். பசி அதிகமாயிருக்கிறது. ஆகையால், பயற்றம் துவையலும் நல்ல பதமான இளமீரும் தருவாயாக் என்று முருகப் பெருமான் கதிர்காமரிடம் கேட்பாராம் வரவேற்பின் பின்பு பூசை நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்.

குப்பி குத்தாவு
போக்குவரது
கால்வினா

" உள்ளத்தனையது உயர்வு "

சீவசீன்னாங்கஞ்சி

விபூதியின் சிறப்பு

செல்வி க. சுசிலேகா

கோவர்களாகிய நாம் அனியுமிலிபுதியானது புனிதத்தன்மை மிக்கதாகும். செவசமய அடையாளத்தை எடுத்துக்காட்டுவது மட்டுமன்றி இறைவனின் திருவருட் பேற்றினை நினைவுட்டவும் வாழ்க்கை நிலையாமையை எடுத்துக் காட்டி இவ்வுடம்பும் ஒரு காலத்தில் நீராகும் என்ற நினைவோடு நல்லவழியில் வாழவும் உதவுகின்றது எனலாம். இறைவன் உண்மையே உருவு மானவன். நாம் திருநீற்றைப் பூசும் பொழுது உண்மையே பேசுவோம் என்று உறுதிபூள்வேண்டும். திருநீற்றின் வெள்ளமை நிறம் தூயமையைக் குறிக்கின்றது. நாம் நீராடித்தோய்த்து உலர்ந்த ஆடையை அணிந்து திருநீரு பூசிப் புனிதமாகக் கோயிலுக்குச் செல்லுகிறோம். அது நமக்குப் புதித் தூயமை, அகத்தூயமை, ஆகிய இரண்டும் அவசியம்பெற்றதேயே குறிக்கின்றது. தினந்தோறும் விபூதி தரிப்பதால் இறையனர்வு ஏற்படும். அது உடற்பினி, உள்பினி இரண்டினையும் நீக்கும் ஆற்றலுடையது. அதுமட்டு

மன்றி எங்கள் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய மூன்றையும் தூயமையாக்கும் கருவியாகவும் விளக்குகின்றது. விபூதியின் சிறப்புக்குருதியே உடற்றாய்மைக்காகப் பஸ்மஸ் நானம் (விபூதியை உடலெங்கும் பூசுதல்) செய்யப்படுகின்றது.

வேத, உபநிடதங்களிலேகூட விபூதி பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. "விபூதியைக் கைநழுவு விடாதே" என்பது உபநிடத வாக்கியமாகும். பதின்மூன்று உபநிடதங்கள் திருநீற்றின் மகிழ்ச்சியைப் புதிந்துரைக்கின்றன. தமிழ்மூதாட்டி ஒளவையார்கூட

○ தன் வீட்டு விளக்கென்றால் முத்தமிடலாமா?

“நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்று திருநீறு அணிய வேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். விபூதியின் மகத்துவம் நாயன்மார்களின் பதிகங்களில் பரவலாகவும் சம்பந்தப்பெருமானது திருநீற்றுப் பதிகத்தில் சிறப்பாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தர் திருநீற்றுப் பதிகத் திலே அறுபத்தேழு தடவைகள் அதனை வலியுறுத்தியுள்ளார். “பவளம் போல் மேனியிற் பால் வேண்ணீரு” என்று அபிப்பும் “மாசிலாத வெண்ணீரு பூசதல் மனமொன்றுடைத்தே” என்று சுந்தரரும் பூசுவதும் வெண்ணீரு என்று மனிவாசகரும் திருநீற்றின் பெருமை மனையப் புகழ்ந்துரைக்குள்ளனர்.

திருநீற்றை அணிவோரைக் கண்டவுடன்சிவன்யியாராக, சிவ வேடமாக நினைந்து வணங்கிய பெருமை அக்கால நாயன்மாகளைச் சாரும். இறைவன் தம் பிடத்தே குடிகொண்டிருக்கின்றான் என்பதைத் திருநீறு அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தியது. எமக்கும் நினைவுபடுத்துகிறது. திருநீறு அணிந்தவர்களைச் சிவபெருமானாகவே மதித்து அடியார்கள் போற்றினார்கள். சம்பந்தர், அப்பர், மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏணாதிநாதர், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் என் போரது வாழ்க்கை வரலாற்றி னுடாக இவர்கள் திருநீற்றுக்கு அளித்த மதிப்பைக் காணலாம்.

அப்பருக்குச் சூலை வந்த போது விபூதியையே உடன் மருந்தாலும் பூசக்கொடுத்தார் திவகவதியார். அதனைப் பூசித் தேவாரம் பாடியதும் குலை மறைந்து விட்டது. இவ்வாறே சம்பந்தர் வரலாற்றிலே பாண்டிய மன்னன் வெப்பு நோயால் துடித்த போது அவனது மேனியிலே திருநீறுகிட்டுத் திருநீற்றுப்பதிகம் பாடியமையையும் உடனேபாண்டியனின்நோய் தீர்ந்ததனையையும் காணுகின்றோம்.

இவ்வாறே மெய்ப்பொருள் நாயனாரைக் கொல்லவந்த பகைவன் நெற்றி நிறையக் கிருநீறு பூசியிருந்தான். அதனால் நாயனார் அவனை மண்ணித்தார் அண்ணே வாளால்வெட்டியபின் வார்க்கட அவனை ஊர் எல்லை வரை எவ்வித கெடுதலுமின்றி அழைத்துச் சென்று விட்டுவருமாறு ஏவ்வாள ஊக்குக்கட்டளை இட்டிருக்கின்றார். அது மட்டு மன்றி ஏவ்வாளன் திரும்பி வந்து சேர்ந்த பின்னரே அவரது உயிர் பிரிந்தது. எணாதிநாத நாயனாருடைய வரலாற்றிலே அவரை நேரிலே போரிட்டு வெல்ல முடியாத ஏதீர் ஒருவன் சிவவேடம் பூஜை வாட்போர் செய்யவந்தான். அவனுடைய நெற்றியிலே கணப்பட்ட திருநீற்றைக் கண்ட ஏணாதிநாத நாயனார் போர்செய்வதை நிறுத்திவிட்டார். அவன் துவாளால் வெட்டுள்ள உயிர்பிரிந்

மலர்களைச் சுற்றி மனம் கமழு.

தார். எதிரியைச் சிவனாகக் கண்டார், மன்னித்தார்.

இவ்வாறே துணி வெஞ்பப் பற்றாக உவர் மன் சுமந்து கொண்டு வீதியால் வந்தான் ஒருவன். வழியில் மழை பெய்தது; உவர் மன் உடம்பு முழுவதும் படிந்தது; அவன் திருநீறு புசியவன் போலக் காட்சியளித்தான்; அரசர் சேரமான் பெருமாள்தம்யானையீது அவ்வழியே வந்தார்; பொதி சுமப்பவன் முன்னே வரக்கண்டார்; யானையிலிருந்து இறங்கினார்; அவனைக் கைகூப்பி வண்ண்கினார். அப்பொழுது அவன் திகைத்தான்; சிந்தை கலங்கினான்;

தன் தொழிலைக்கூறி னான்; அதற்கு அரசரான் சேரமான் “திருநீற்றின் வேடம் நினைப்பித்தீர்; மனம் வருந்தாது செல்லும்” என்று கூறினார்.

இந்நாயன்மார்கள் இவ்வாறு சொய்ததன் காரணம் என்ன? என்று பார்த்தோமானால் திருநீறு இவர்களுக்குச் சிவபெருமானை நினைப்பித்தது; அன்பே உருவான இறைவனின் பிள்ளைகள் நாம் என்ற என்னத்தை உதிப்பித்தது. அதனால் அன்பு பிறந்தது. எனவே, அன்பு நெறிக்கு நம்மை இட்டுச் செல்வது திருநீறு என்றால் மிகையாகாது.

“ மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர வாயுமைபங்கள் திருவாலவாயான் திருநீறே ”

என்ற சம்பந்தர் வாக்கிற்கிணங்கவும்
“ குங்காளன் பூசும் கவசத்திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வூரேயாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான சிவகதி சேர்வரே ”

என்ற திருமூலரது வாக்கிற கிணங்கவும் இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருநீற்றைச் சௌவர் தளாகிய நாமனைவரும் நாடோ

றும் அனிந்து இறை சிந்தனை உடையவர்களாக வாழவோ மாக.

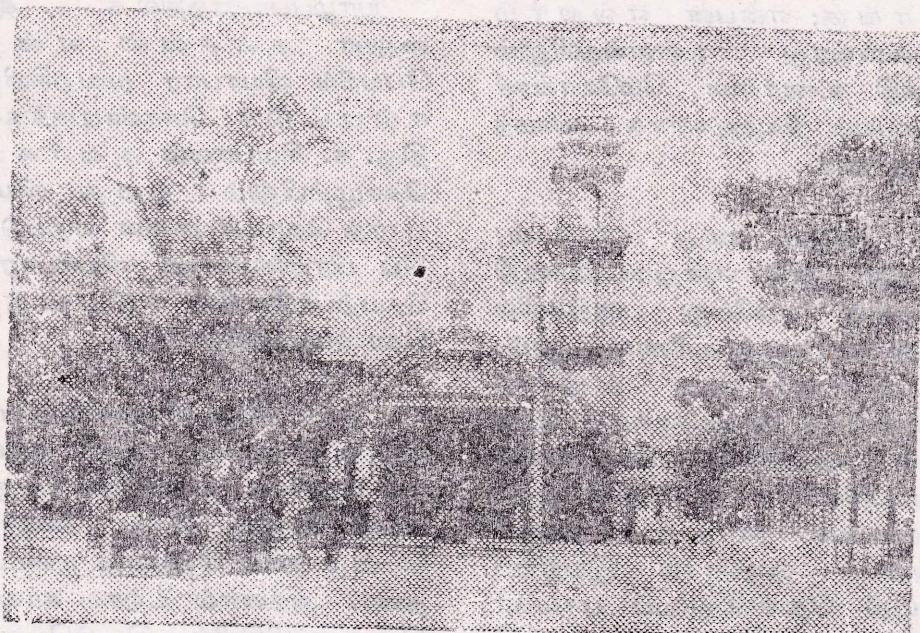
“ அன்பே சிவம் ”

குற்றிற்று ஸ்

ந் தேமே ஆத்மா உண்மையிலே ந்யே.

சந்திதியான்

ந. அரியரத்தினம்

உற்சவம் நடைபெறுகின்ற காலங்களில் ஆலயங்கள் பல் வேறு வகைகளிற் சிறப்படைகின்றன. அதுமட்டுமன்றி தல மூர்த்திக்கும் அடியார்களுக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பு. மேலும் நெருக்கமடைகின்றது அல்லது இறுக்கமடைகின்றது எனவும் கூறலாம். சந்திதியிலும் இத்தகைய சிறப்புக்கள் காணப்

பட்டாலும், இவற்றை விடவும் மேலும் பல சிறப்புக்கள்; இவ் வாய்யத்தின் உற்சவ காலத்தில் இடம் பெறுவதையும் நாம் காண முடிகின்றது.

காவடி எடுப்பது, பறவைக் காவடி எடுப்பது என்பது ஏனைய ஆலயங்களிலும் இடம் பெற்றாலும், சந்திதியானுடைய உற்சவ காலத்தில்தான் காவடி

இயன்றளவு கூட்டு வழிபாட்டிற் கலந்துகொள்.

தொடர்பான விடயங்களைக் கூடுதலாகத் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இந்த வருடமும் பறவைக்காவடி எடுத்து தமது நேர்த்திக் கடன் களை நிறைவு செய்த அடியார்களின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் பறவைக் காவடியை எடுத்த பார்க்கு; என்பன எல்லாம் அனைவரது உள்ளங்களிலும் பக்தி உணர்வை மேலோங்கச் செய்யும் நிகழ்வுகளாக அமைந்திருந்தன.

மேலும் எமது பிரதேசம், எமது நாடு என்றுமட்டுமள்ளிருவதின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ளவர்களும் உரிமையுடனும், உணர்வுடனும் உற்சவாலத்தை அனுஸ்திக்கும் சிறப்பும் சந்திதிக்கு உள்ள தனித் துவம்போல் தோன்றுகின்றது. சாம்பியா நாட்டில் வசிக்கும் அன்பர் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டு தென்னிந்தியப் பாடகர்களாற் பாடப்பட்ட சந்திதியானுடைய நெப்புக்களை உள்ளடக்கிய ஒலிநூடா இயற்றிய வர்கள் இசைப்பவர்கள் இன்றியே சந்திதி உற்சவ காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சம்பவத்தை இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இதேபோன்று சந்திதி உற்சவ காலத்தில் யார், யார் என்ன என்ன கைங்காரியங்களை வழங்கியாகச் செய்து வருகின்

ரார்களோ அவற்றை எல்லாம் அவர்கள் கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதுகூட இந்த ஆலயத்தின் தனித்துவமான அமசம் என்று கூறலாம் என்பதைப் பின்வரும் சம்பவம் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் க. கு. கந்தையா ஆன்சனல் என்ற பெயரில் வியாபார முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் திரு. க. சிவபாலன் அவர்கள் கொழும்பிலும் தமது வியாபாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திப் பிரபல்யமான வியாபாரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் தமது வியாபார முயற்சியாற் கிடைக்கும் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை நல்லவிடயங்களுக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற தர்ம சிந்தனை படைத்தவர். அதனால் உற்சவ காலத்தில் சந்திதியில் இடம்பெறும் அன்னதானப்பணிக்குத்தன்னால் இயலுமான பங்களிப்பை வழங்கியும் தன்னுடன் இணைந்த நண்பர்களின் மூலம் கிடைக்கும் பங்களிப்பில் ஒரு பகுதியினை நல்லூர் உற்சவ காலத்தில் சடையம்மா மடத்தில் நடைபெறும் அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கும் மறு பகுதியினை சந்திதி உற்சவ காலத்தில் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கும் கடந்தசில வருடங்களில் பல பாட்டுக்காட்டுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

உண்ணும்போது மெளனமாய் இருக்கப் பழகு.

கனாக வழங்கிவரும் ஒரு முருக பக்தர்.

இந்த வருடம் அதாவது 2002 ஆம் ஆண்டு பூரி செல்வச் சந்திதியின் வருடாந்த உற்சவம் இடம்பெறுவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் வழமைபோல இவரிடம் சென்று நலம் விசாரித்த பின்பு, உற்சவம் தொடர்பான வழமையான கைங்களியத்திற் காகத்தான் வந்தமை பற்றி ஒரு சில வர்க்கத்தைகளில் தமக்கே உரித்தான் பாங்கில் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

அப்பொழுது திரு. க. சிவ பாலன் அவர்கள் சந்திதி ஆலய உற்சவம் நல்லூர் ஆலய உற்சவம் முடிவடைந்த பின் தானே ஆரம்பமாகும், என்றான்னத் தில் ஒருவிதமான ஆயத்தங்களையும் நான் செய்யவில்லை அத்துடன் நான் என்றுதினம் கொழும்புக்குப் பேர்ய்வர உத்தேசித்துள்ளபடியால் வழமைபோல் எமதுவர்த்தக நிறுவனத் தால் தரும் ஒருமுடை அரிசியை மட்டும் வந்து எடுக்குமாறு சுவாமிகளிடம் எடுத்துக்கூறினார்.

இது எல்லாம் முருகனுடைய காரியம் முருகனுடைய பெயரால் இவர்கள் தருகின்றார்கள் அவற்றை எல்லாம் முருகனை வழிபடவருகின்ற அடியவர்களுக்காக அன்னதானமாக நாம்வழங்குகின்றோம். ஆகவேனவ்வளவு

பங்களிப்பைச் செய்வது, செப்போது செய்வது என்பதையெல் லாம் தீர்மானிப்பது, அவர்கள் செய்கின்ற முடிவு. ஆகவே இது பற்றி எல்லாம் உண்மையாகத் தொடர்புபடுகின்றவர்கள் இவர்களும் சந்திதிமுருகனும் தான் என்று சிந்தித்துக் கொண்டு இது பேரன்று உற்சவ காலத்திற் செய்யவேண்டிய முன் ஆயத்த வேலைகளில் சுவாமிகள் முழுகிப் போய்விட்டார்கள்.

அதன்பின்பு உற்சவகால அன்னதானச் செயற்பாட்டிற் காக முதலாம் கட்டமாக யாழ்ப் பாணத்தில் பொருட்களைச் சேகரிக்கச் சென்றபொழுது க. கு. கந்தையா அன்சனஸ் வியாபார ஸ்தாபனத்திற்கும் சென்று அவர் வழக்கமாக வழங்கும் ஒருமுடைஅரிசியையும் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

உற்சவகாலத்திற் பொருட்களைத் தருகின்றவர்களின் வசதிக்காகவும், பொருட்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதிற் சுவாமிகளுக்கு உள்ள வசதிக்காகவும் பொதுவாக இரண்டு முன்று கட்டங்களாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பலவகையான பொருட்களையும் கொண்டுவருவது வழக்கம் அந்த வகையில் இரண்டாம் கட்டமாகப் பொருட்களைச் சேகரிக்கச் சென்ற பொழுது க. கு. கந்தையா அன்சனஸ் திரு. க. சிவ

இரண்டு நிமிடமாயினும் கடவுளை நினை.

பாலனையும் சுவாமிகள் ஒரு முறை சந்தித்து வருவோமென்று அவரிடம் சென்றார்கள்.

என்ன ஆச்சரியம்! திரு.க. சிவபாலன் அவர்கள் முன்புசொன்ன தற்கு மாறாகவழமையாகச் சந்தி தியானுடைய உற்சவ காலத்தில் எவ்வளவு அரிசிமுடைகள் மற்றும் பொருட்களை வழங்குவாரோ அவற்றை எல்லாம் சேகரித்து ஆச்சிரமத்திற்கு வழங்குவதற்குத் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். சுவாமிகளைக்கண்டவுடன் அப்பொருட்களை எல்லாம் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டதுடன் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும், சந்திதி யானுடைய கைங்கரியங்களைத் தாங்கள் கைவிடத்தான் முடியுமா? என்பதைப் பற்றியும் சுவாமிகளுக்கு உணர்வு பூர்வமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இதனை அடியார்களுக்கு இங்கே விபரமாக வழங்குகின்றோம்.

ஆம்! திரு. க. சிவபாலன் அவர்கள் முதன் முறை சுவாமிகளைச் சந்தித்த பின்புகொழும்பு செல்லவேண்டிய தேவை ஏற்பட-

அவரது கையைபிடித்து கொரு கொருவின் நீநீதியானுடைய ஓசு ஹங்கு இழுத்துசிசன்ற வயோறீர் ஒருவர் திரு. க. சிவபாலன் அவர்களைப் பார்த்து நீ செய்ய நினைத்திருக்கீர காரியத்திற்கு நீரிழாய்த் திற்கு சென்று பிரட்டை அடித் தெளு தலையை இங்கே இரண்டாம் முறையும் பிரட்டை அடிந்க வேண்டும் என்று யிகவும் கூறியான கொண்டியில் அவரும் பார்த்து அதடிய பின் ஆளாலும் ந் சீல நல்காரியங்களையும் செய்து வருவதனால் தெளு தலையை பட்டும் வழித்து விடுகின்றேன். என்ற கூறிழுத்தார்

தது. அங்கே யாழ்ப்பாணத்தில் அம் பின் க களஞ்சியம் என்ற பெயரிற் பல்பொருள் வாணிபம் நடத்தபவரும் கொழும்பிலும் வியாபார முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவரும் அன்னப்பள்ளிக்கு உதவுபவரும் இவரது நன்பருமான த. குழந்தை வேல் அவர்களைச் சந்தித் தபொழுது தான் நல்லூர் உற்சவ கால அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்குரிய பொருட்கள்பலவற்றை வாங்க வேண்டியிருப்பதாலும் அங்கே அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கு ஈடுபடுவதாலும் சந்தி தியானுக்கு வழக்கமாக வழங்கும் பொருட்களை வழங்க இயலாதெனவும் சந்திதியானுக்குப் பொருட்களைச் சேகரித்துக் கொடுக்கும் வழமையான கைங்கரியத்தில் அதிகம் ஈடுபட வில்லையெனவும் பல்வேறு கடைகளுக்கிடையே எடுத்துக் கூறியதன் பின் நித்திரைக்குச் சென்று விட்டார்.

நித்திரைக்குச் சென்ற திரு. க. சிவபாலன் தாம் கண்டகளவின் காத்திரத்தினால் துடிதுடித்து எழும்பலானார்.

இவ்வாறு நித்திரையின் நடு வில் ஏற்பட்ட கனவின் குழப்பத் தினால் எதிலுமே உற்சாகமாக ஈடுபட முடியாத மனோநிலையில் இருந்தவர் அடுத்த நாள் அன்று நண்பருக்கு நடந்தவற்றைக்கூறி ணார்.

இவ்வாறான கனவினால்பதட்ட மும் குழப்பமும், அடைந்திருந்த திரு. க. சிவபாலன் து நிலையை அறிந்த அம்பிகை களஞ்சிய உரிமையாளரும் அவரது நண்பருமான திரு. ட. குழந்தைவேல் அவர்கள் இதெல்லாம் சந்திதி யானுடைய திருவிளையாடல் என்பதை திரு. சிவபாலன் அவர்களுக்கு உணர்த்தி எத்தகைய செயற்பாட்டையும் நாம் ஒத்திப் போடலாம் அல்லது மாற்றம் செய்யலாம் ஆனால் சந்திதியானுடைய கைங்கரித்தை அது வும் அன்னதானம் தொடர்பான செயற்பாட்டில் எதுவித மான பரதிப்பையும் ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை தனது நண்பனான திரு. சிவபாலன் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி ணார்கள்.

நண்பனுடைய விளக்கத்தி னால் குழப்பம் நீங்கி தெளிவ டைந்த திரு சிவபாலன் அவர்கள் சந்திதியானுடைய அன்னதானப் பணிக்கு தாம் அளித்து வருகின்ற பங்களிப்பின் மகத்து வத்தையும் அவற்றிலெல்லாம் சந்திதியானுடைய காத்திரமான அருள்ப்பார்வை ஆழப் பதிந்திருப்பதன் விளைவுதான்

இத்தகைய காட்சிகளின் வெளிப் பாடு என்பதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை அண்புதலும் ஆசையுடனும் ஆளாக்குகின்றனர் இந்த நிலையில் அந்தப் பிள்ளைகள் தமது பெற்றோருக்கு செய்யாது விடுவார் களானால் அதனை எவ்வாறு நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத மன்னிக்கு முடியாத தவறு என்று கூறுகின்றோமோ அதேபோன்று எமது தாய் தந்தையாக இருந்து எமது துண்பங்களை எல்லாம் போக்கி எம்மை எல்லாம் காத்தருஞ்சின்ற கலியுக்கக் கந்தனாகிய சந்திதி முருகனுக்கும் நாம் செய்ய வேண்டிய கைங்கரியங்களை எல்லாம் கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் சந்திதியில் உள்ள நியதிபாகும்.

இவ்வாறு உரிமையுடனான ஒரு உறவு அடியவர்களுக்கும் சந்திதியானுக்குமிடையே நிலவு வதால் அடியவர்கள் யாராவது தவறு செய்தால் சந்திதியான் உரிமையுடன் அதனைத் தட்டிக் கேட்பான்.

சந்திதியான் மட்டுமா? உண்மையான அடியார்கள் கூட சந்திதியானுடைய வாசலில் நின்று சந்திதியானுடன் உரிமையுடன் உரையாடுவதையும் நாம் பார்க்கின்றோமல்லவா இதுதான் சந்திதியின் தனித்துவம்.

ஓம் முருகா!

காரெ. எம். பி. அருளானந்தருக்கு
சித்தாந்தபண்டிதர் வாகீச்சலாந்தி
கனக. நாகேஸ்வரன் எம். ஏ. வழங்கிய
பாராட்டு வாழ்த்து

மன்ன் நயக்கப் பாப்புணையும் மதுரகவி மாமணியே!
கண் மனியாம் காரை கும்ப நாயகியாள் தவப்பேறே!
பண் களிக்கும் குரல் வண்ணப் பகங்கவிஞு! என்
கண் பனிக்குதையாபே ரான்த மேலிட்டால்!

தமிழ் மன்னின் பாவரங்கின் தலைமைத் தமிழ்க்கவிஞர் புகழ்வித்வச் சொல்லடுக்கால் புதுமை செய்வோன் நகல் அல்ல ‘அகல்’ என்னும் படி சொல்லப் புதுவீச்சாய்க் கவி படைக்கும் புலவன்! மதுரகவி!

அருளோடு ஆனந்தம் சேர்ந்தமைந்த பண்பன்!
அற்புதமாய் ஆண்டவனைப் பாடிவரும் நண்பன்!
பற்பலவாய்ப் பொருள் செய்து பாப்புனையும் கம்பன்
பொற்புறநும் பட்டங்கள் தாங்கினிற்கும் இன்பன்!

தமிழோடு உறவாடும் முச்சு - மதுரகவி
தனிநாதம் கவியல்லாம் ஆச்சு!
புவிமாந்தர் மனமெல்லாம் வீச்சு - அதுதான்
புதூரள்ள அருளின்பா ராட்டு.

நல்லபல குணமுடைய நண்பன்
நனியிகுந்த பங்கிவுடைய பண்பன்
எல்லையிலாப் பக்திநிறை மெய்யன்
எப்பொழுதுக் சக்தியுறை கையன்.

கற்பனைக்குமெட்டாக் கவிப்படைக்கும் அற்புதனே விற்பனைத்தால் வித்தகணாய் விகசித்தாய் - இப்புவியில் பற்பலவாய்ப் பாப்புனைந்து பாவலருட் பேரொளியாய்ப் பொற்புறவே வாழ்க புகழ்ந்து.

ଆଣି ପାଣି ବାରିକିଶକ୍ତିଲାଭାନ୍ତି କି

பிறர் உனக்கு உதவியதை மறக்காதே.

ஐப்பசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

04 - 10 - 2002 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை :- திரு. ஆ. ஹீஸ்கந்தமூர்த்தி M. Phili
 விடயம் :- ‘தமிழ் இலக்கியங்களில் முருகன்’
 வழங்குபவர் :- பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு M. A.
 (விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

11 - 10 - 2002 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை :- இசைமணி சி. துரைராசா
 விடயம் :- ‘இன்னிசை’
 வழங்குபவர் :- கலாபூஷணம் L. திலகநாயகம் போல்
 (பக்கவாத்திய சகிதம்)

18 - 10 - 2002 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை :- திரு. சி. கிருஸ்ணபிள்ளை J. P. (ஆவரங்கால்)
 சொற்பொழிவு :- ‘பகவத்கீதை’ (தொடர்)
 வழங்குபவர் :- திரு. அ. குமாரவேல்
 (விரிவுரையாளர், யாழ் | கல்லூரி)

25 - 10 - 2002 வெள்ளிக்கீழம் முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு ஐப்பசி - 2002

வெளியீட்டிறை :- திரு. சி. சிவநானராசா
 (ஆசிரியர், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)
 மதிப்புறை :- திரு. க. நடேசன் (தெனியான்)
 (இளைப்பாறிய, பிரதி அதிபர்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2002 ஜூவரி ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அதுபற்றிய முடிவுகள் 2003 ஜூவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வெண்டுகோள்

மருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க்குழு;

நந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்பேரவை
சல்வகசந்திதி, தொண்டமானாறு.